



k, u, l, t, u, r, a • • •



republika slovenija
ministrstvo za kulturo
maistrova ulica 10
1000 ljubljana
t: 01 369 5900
f: 01 369 5901
e: gp.mk@gov.si
www.kultura.gov.si

ZAKON O MEDIJIH – 1

(osnutek)

Ljubljana, 28. 07. 2010

UVODNA BESEDA

Ocena stanja in razlogi za sprejetje zakona

Mediji so eden izmed temeljev vsake demokratično urejene družbe, saj zagotavljajo širjenje informacij, kar je predpogoj za njen razvoj. Delovanje medijev posredno zagotavlja spoštovanje človekovih pravic in svoboščin, zato tudi sodi med štiri veje oblasti. V tem okviru imajo mediji in ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev posebne pravice in tudi posebne obveznosti.

Koncept medijev in njihova vloga sta se skozi zgodovino spreminjala. Tako danes mediji niso več zgolj prenosniki vsebin, temveč zagotavljajo sodelovanje uporabnikov, ki tako postajajo tudi ustvarjalci vsebin. Tem spremembam in razvoju sledi zakonodaja, ki obravnava vsako uredniško oblikovano posredovanje vsebin javnosti.

Predlog novega Zakona o medijih je nastal predvsem zaradi zahtev Direktive Sveta z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov 89/552/EGS (UL L št. 298 z dne 17. 10. 1989, str. 23), ki je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. Junija 1997 in Direktivo 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007.

Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah (*The Audiovisual Media Services Directive*) spreminja Direktivo o televiziji brez meja (*Television without Frontiers Directive*) z namenom oblikovanja ohlapnejših pravil, ki regulirajo televizijo in televiziji podobne storitve.

Nova direktiva zajema vse avdiovizualne medijske storitve - to pomeni tako tradicionalno televizijo (linearne storitve), kot tudi video na zahtevo (nelinearne storitve). Namen storitev je razširjanje uredniško oblikovanih vsebin, katerih cilj je obveščanje, zabava in izobraževanje.

Predlog novega zakona je pripravilo Ministrstvo za kulturo po posvetovanjih s člani strokovne komisije za pripravo sprememb in dopolnitev zakona.

Cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona

Poleg zahtev, ki jih prinaša direktiva, se je pokazalo, da je potrebno natančneje definirati javni interes na področju medijev, ločiti vprašanja infrastrukture od vsebinskih vprašanj, spremeniti določila v zvezi s pravico do popravka in odgovora, z urejanjem državnih pomoči, še bolj jasno opredeliti avtonomijo novinarjev in uredništev in na novo opredeliti preprečevanje zlorabe prevladujočih položajev na medijskem trgu, varstva konkurence, varstva potrošnikov in zahtev po preglednosti delovanja medijev oziroma ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev in izpolnjevanja obveznosti, ki jih določa zakon.

Cilj predlaganih sprememb je natančno določiti javni interes na področju medijev in zagotoviti transparentno sofinanciranje medijev, ki te vsebine ponujajo državljanom,

zagotoviti učinkovit nadzor nad izvajanjem zakonskih določil ter postaviti pogoje za oblikovanje dolgoročne medijske politike.

Cilj predlaganih sprememb in dopolnitev zakona je tudi dopolnitev zakonskih rešitev, ki niso usklajene s pravom EU in prenos zahtev v notranji pravni red, s poudarkom na urejanju preglednosti delovanja izdajateljev medijev oziroma ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev, urejanju varstva konkurence in preprečevanja podeljevanja nedovoljenih državnih pomoči.

Osnutek predloga novega zakona ohranja strukturo sedanjega, vendar jo spreminja po vsebini, pristojnostih in načinih oblikovanja tako, da bi v skladu s predlogi zainteresirane javnosti, zahtevami pravnega reda EU, obstoječo dobro prakso v Republiki Sloveniji in drugih državah EU, teorijo na navedenem področju in izkušnjami, zagotovili optimalno delovanje medijev in ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev.

Zakon ne spreminja rešitev, ki so bile uvedene v zakon do sedaj in ki so se v praksi izkazale kot uspešne.

1. Definicija medija in definicije osnovnih pojmov v zakonu

- Predlog zakona uvaja novo, podrobnejšo definicijo medija in definicijo kaj mediji niso;
- Vse definicije osnovnih pojmov zakona so postavljene na začetek zakona;
- Nekatero definicije osnovnih pojmov se zaradi implementacije direktive ustrezno preoblikujejo oz. dopolnijo, npr. uredniška odgovornost, oglaševalske vsebine, itd.
- Zaradi implementacije direktiva predlog zakona uvaja nove pojme, npr. avdiovizualna medijska storitev (AVMS), AVMS na zahtevo, ponudnik avdiovizualne medijske storitve, avdiovizualno komercialno sporočanje, promocijsko prikazovanje izdelkov itd.;

2. Sofinanciranje javnega interesa na področju medijev

- Predlog zakona prinaša jasnejšo definicijo javnega interesa v medijih;
- Poleg obstoječega letnega projektnega sofinanciranja programskih vsebin se uvede tudi večletno programsko financiranje medijev, katerih vsebine zadostijo javnemu interesu v medijih.
- Predvideno je tudi sofinanciranje medijskih raziskav, izobraževanja novinarjev, institutov uredniške in novinarske avtonomije na področju samoregulacije v medijih, medijsko opismenjevanje.
- Predvidena je tudi pomoč medijem v poslovnih težavah, pod določenimi pogoji.

3. Omejitve lastništva, omejitve koncentracij in transparentnost lastništva

Predlog zakona uveljavlja:

- 1) Absolutno prepoved povezav (lastniških, izdajateljskih, povezane osebe ipd.) med časnikom in radijskim oziroma televizijskim programom ter
- 2) Absolutno prepoved povezav med oglaševalsko organizacijo in izdajateljem ali lastnikom izdajatelja časnika ali radijskega ali televizijskega programa;
- 3) Predkupno pravico novinarjev;
- 4) Presoja koncentracij v medijih je pod pristojnostjo Urada za varstvo konkurence, s tem da predlog zakona določa nižje prage za priglasitev koncentracije, v kateri je vsaj eno izmed udeleženih podjetij izdajatelj medija. V postopek je vključen tudi test javnega interesa, ki ga izvaja komisija pri Ministrstvu za kulturo in katere mnenje je za UVK zavezujoče.

5) Transparentnost lastništva je zagotovljena z razvidom medijev (podatki o vseh lastnikih medija in z njimi povezanih osebah) ter postopkom, ki ga vodi UVK. Ta postopek med drugim zahteva razkritje finančnih zmožnosti podjetij in tudi drugih dokumentov oziroma podatkov v zvezi z lastništvom.

4. Razvid medijev

- Vpis v razvid medijev ni pogoj za opravljanje dejavnosti, ampak gre za javno evidenco-obveznost izdajatelja, da vpiše medij v razvid;
- Ažuren, javnosti bolj dostopen razvid, poudarjena obveznost izdajatelja, da sporočajo spremembe podatkov;

5. Uredniška oziroma novinarska avtonomija

- spremembe v smeri povečanja avtonomije:
 - 1) mnenje uredništva pri imenovanju in razrešitvi odgovornega urednika ter spremembah, dopolnitvah in sprejemu nove vsebinske zasnove (v ta namen tudi zakonsko določena vsebina vsebinske zasnove)-mnenje je zavezujoče, če se zanj izreče 65/75 % prisotnih članov uredništva;
 - 2) uvedba uredniškega statuta za večje medije (v njem se uredi postopek razreševanja konfliktov med izdajateljem in uredništvom oziroma odgovornim urednikom in konfliktov znotraj uredništva)
 - 4) dopolnjeni pogoji za odgovornega urednika (ne sme biti član organa nadzora izdajatelja)
 - 5) na novo definiran obseg nalog odgovornega urednika
 - 6) določitev novinarskega kodeksa kot del pogodbe o zaposlitvi med novinarjem in izdajateljem
 - 8) določitev minimalne vsebine vsebinske zasnove
 - 9) določitev posebnih pravic urednika in novinarja, ki nastanejo zaradi sprememb ali dopolnitev vsebinske zasnove v poklicni kolektivni pogodbo (do njenega sprejetja pa v temeljnem pravnem aktu oziroma pogodbi).
 - 10) ministrstvo bo posebej financiralo tudi projekte oziroma programe, namenjene za utrjevanje novinarske strokovnosti, izobraževanje novinarjev, spodbujanje institutov uredniške in novinarske avtonomije na področju samoregulacije v medijih, za medijsko opismenjevanje ter za raziskovane projekte na področju medijev.

- samostojni novinarji:

- 1) strožji pogoji za status (redno opravljanje novinarske dejavnosti, dokazila o prihodkih iz naslova novinarske dejavnosti, prepoved opravljanja dejavnosti, ki so v konfliktu z naravo novinarskega dela);
- 2) možnost pogojnega statusa za 1 leto, če trenutno ne izpolnjuješ vseh pogojev;

6. Impresum in identifikacija medija

- usklajeno z direktivo
- identifikacija mora izhajati iz imena medija in omogočati prepoznavanje in nedvoumno razlikovanje medija od drugih medijev.

7. Pravica do odgovora in popravka

- nova definicija popravka, ki bo onemogočila zlorabe te pravice: po novem gre samo še za popravljanje neresničnih ali napačnih navedb v objavljeni vsebini, s katero je kršena pravica te osebe;
- nova, jasnejša definicija odgovora, s poudarkom, da mora biti odgovor v interesu javnosti;
- določeneje, natančneje opredeljen postopek za objavo popravka oz. odgovora;
- natančneje določeni pogoji za zavrnitev oz. zavrženje zahteve za objavo popravka oz. odgovora;

8. Programi posebnega pomena

- Statusi se ukinejo (prehodno obdobje za obstoječe statuse - do 31.12.2011 ohranijo pravice in obveznosti; podelitev novih statusov ni več)

9. Povezovanje v programske mreže

- postopek se uredi na novo- postopek vodi APEK;
- na novo določeni strožji pogoji: med 6. in 22. uro oddajati najmanj 4 ure matičnega programa, od tega najmanj 2 uri programskih vsebin lastne produkcije; pogoj učinkovite rabe radiofrekvenčnega spektra za izdajatelje programov, ki se razširjajo prek prizemne radiodifuzije;
- prehodno obdobje za obstoječe mreže, da se prilagodijo novim pogojem;

10. Programske zahteve in omejitve (programski deleži)

- glasbena kvota: »Najmanj 15 odstotkov vse predvajane glasbe v času med 6. in 20. uro vsakega radijskega ali televizijskega programa mora biti slovenska glasba oziroma glasbena produkcija slovenskih ustvarjalcev in poustvarjalcev.«;
- delež lastne produkcije se meri v tedenskem oddajnem času, ne več v dnevnem; polovične zahteve za poletni oddajni čas;
- programske zahteve in omejitve tudi za AVMS na zahtevo (direktiva);

11. Varstvo otrok in mladoletnikov v medijih

- spremembe glede televizij in AVMS na zahtevo (direktiva);
- nov člen: »Otroci in mladoletniki v medijskih vsebinah ne smejo biti uporabljeni kot komunikacijsko orodje za promocijo imena ali firme, blagovne znamke ali podobe sponzorja medijske vsebine v javnosti oziroma za pospeševanje pravnega prometa blaga, storitev, pravic ali obveznosti oziroma za pridobivanje poslovnih partnerjev sponzorja medijske vsebine, razen v dnevnoinformativnih oddajah, celovečernih igranih filmih, prenosih športnih dogodkov, nanizankah, nadaljevalnih in dokumentarnih filmih.«

12. Oglaševanje v medijih

- spremembe pri oglaševanju v televizijskih programih;
- promocijsko prikazovanje v AVMS (*product placement*) -prepovedano na RTV SLO;
- omejitev oglaševanja zdravju škodljive hrane in pijače;
- po novem: časovni interval med oglasi 30 min; ukinjena dnevna kvota oglaševanja – omejitev oglaševanja na uro, max. 10 minut (strožje od direktive); za RTV SLO max. 7 minut v *prime time-u*;

13. Svet za radiodifuzijo

- kot tak se ukine;
- pristojnosti v upravnih postopkih v celoti prenesene na APEK;
- ustanovi se Svet za medije – neodvisno, strokovno telo na področju medijev;

14. Upravni in inšpekcijski ter strokovni nadzor nad izvajanjem zakonskih določb

- pristojnosti inšpekcijskega nadzora nad določbami, ki urejajo RA, TV in AVMS v celoti prenesene na APEK;
- določene so strožje sankcije-višje globe
- v primeru kršitev načela o prepovedi sovražnega govora (oz. nestrpnosti), prepovedi zlorab otrok v komercialne namene in temeljnih zapovedi glede oglaševanja v medijih lahko inšpektor prepove delovanje medija.

Prikaz ureditev v drugih pravnih sistemih in prilagojenost predlagane ureditve pravu EU

V skladu z navedeno direktivo in sodno prakso EU so številne države v letu 2009 sprejele spremembe zakona (Avstrija, Nemčija). Posamezne so zaradi številnih sprememb, ki jih prinaša direktiva sprejele nov zakon. Takšen primer je na primer Irska.

Nemčija je sprejela spremembe in dopolnitve 27.3.2009: *Staatsvertrag für Rundfunk und Telemedien (Rundfunkstaatsvertrag – RStV –)*. Sprejete rešitve so tudi novih EU pravil in postopka, ki je bil uveden zoper državo na področju javne radiotelevizije.

Avstrija je sprejela spremembe in dopolnitve, *Bundesgesetz vom 12. Juni 1981 über die Presse und andere Publizistische Medien (Mediengesetz - MedienG) BGBl. Nr. 314/1981 idF BGBl. I Nr. 8/2009*) in v zakon vnaša spremembe glede posameznih dolžnosti radiotelevizij na podlagi sprejetih pravil EU o avdiovizualnih medijskih storitvah.

Irska je 1.7.2009 sprejela nov *Broadcasting Act 2009*, za katerega trdijo, da predstavlja največjo spremembo in najboljši poizkus urejanja navedenega področja v zadnjih petdesetih letih. Zakon naj bi spreminjal naravo zakonodaje, kot so jo poznali do sedaj. Izpostavljajo nove neodvisne organe nadzora, nove načine, predvsem transparentnega imenovanja v organe javne radiotelevizije, nova pravila oglaševanja, boljši položaj neodvisnih producentov, spremembe pravice do odgovora, nov sistem kaznovanja ter uvedbo dveh novih kanalov in sicer *Film Channel* in *Oireachtas TV*.

Vprašanje državnih pomoči in varstva konkurence je urejeno ob upoštevanju dobrih praks in zahtev EU ter OECD.

Primerjalni prikaz ureditve varstva konkurence

Avstrija:

- Koncentracije ureja poseben zakon (*Bundesgesetz gegen Kartelle und andere Wettbewerbsbeschränkungen*), ki vsebuje posebne določbe o koncentracijah v medijih, gre za ti. medijske koncentracije (*Medienzusammenschluss*). Medijska koncentracija se prepove tudi, v kolikor škodljivo vpliva na medijsko raznolikost.

Le to definirajo s številom neodvisnih izdajateljev medijev na trgu, ki zagotavljajo pluralizem medijskih vsebin.

- Za presojo koncentracij po tem zakonu je pristojno sodišče, ti. *Kartellgericht*.
- Zakon določa tudi posebne ekonomske prage za priglasitev, tako da se morajo priglasiti tudi koncentracije relativno malih podjetij.

Danska:

- V svoji zakonodaji nima posebnih določb, ki bi urejale koncentracije v medijih.
- Koncentracije na splošno ureja zakon, ki ureja konkurenco - *Danish Competition Act*, za njihovo presojo pa je pristojen urad *Danish Competition Council*.

Finska:

- Koncentracije presoja urad za konkurenco (*Finnish Competition Authority –FCA*)
- Koncentracije v medijih se presojujejo enako kot koncentracije na drugih področjih, saj finski zakon, ki ureja konkurenco - *Competition Act* ne vsebuje posebnih določb za koncentracije na področju medijev.
- Pri presoji koncentracij na področju medijev se zavzemajo za ohranitev števila izdajateljev medijev (ti. pluralnost, raznolikost) ter s tem zagotavljajo možnost izbire uporabnikov.

Češka:

- Zakon o varstvu konkurence velja za koncentracije na vseh področjih, tudi za koncentracije na področju medijev.
- Urad za varstvo konkurence presoja koncentracije z vidika vpliva na konkurenco po standardnih kriterijih za presojo vplivov koncentracije na konkurenco.
- Poseben zakon ureja radio in televizijo in prepoveduje navzkrižno lastništvo med izdajatelji TV in radii.

Irska:

- Podlaga za presojo koncentracij, tudi koncentracij v medijih, je Zakon o varstvu konkurence (*Competition Act 2002*). Zakon pri koncentracijah v medijih, tj. koncentracijah, kjer je vsaj eno izmed udeleženih podjetij izdajatelj medija, priznava pomembnost pluralizma medijev.
- Pri presoji koncentracij v medijih, pridejo v poštev dodatni kriteriji, prav tako pa ima v postopku pomembno vlogo minister za podjetništvo, trgovino in zaposlovanje.
- Vse koncentracije v medijih, ne glede na promet udeleženih podjetij, je potrebno priglasiti organu, pristojnemu za konkurenco (*Competition Authority*). Postopek teče v dveh fazah.
- Organ za varstvo konkurence v fazi 1 presoja koncentracijo na podlagi testa, ali je s koncentracijo v medijih, bistveno zmanjšana konkurenca na trgu (*substantial lessening of competition test*).
- Če organ za varstvo konkurence na podlagi faze 1 dovoli koncentracijo, lahko pristojni minister zahteva dodatno fazo 2. Če organ za varstvo konkurence tudi na podlagi presojanja v fazi 2 dovoli koncentracijo, ima pristojni minister pravico, da revidira / pregleda (*review*) odločitev organa in sam odloči v tej zadevi (*determination*).

Španija:

- Pristojni organi za presojanje (medijskih) koncentracij: na prvi stopnji *Servicio de Defensa de la Competencia*, na drugi stopnji *Tribunal de Defensa de la Competencia*.
- Pogoji / kriteriji: prepoved ustvarjanja novih vstopnih ovir oz. zmanjšanje obstoječih, zagotavljanje koristi potrošnikom zaradi združitve /koncentracije, zagotavljanje pluralizma informacij, itd..

Nemčija:

- Koncentracije se na splošno presojajo po določbah zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, ti. *Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen –GWB*.
- Tudi koncentracije na področju medijev se primarno presojajo po določbah tega zakona.
- Zakon ima glede koncentracij na področju medijev tudi posebne določbe, ki določajo ekonomske prage za prigrasitev, tako da se morajo prigrasiti tudi koncentracije relativno malih podjetij.
- Posebna kontrola koncentracije je uvedena na področju radiotelevizije, in sicer z državno pogodbo o radioteleviziji (*Staatsvertrag für Rundfunk und Telemedien – Rundfunkstaatsvertrag – RStV*).
- Zaradi zagotavljanja raznolikosti mnenj na področju medijev, je bila na podlagi RStV, ustanovljena komisija za raziskovanje koncentracij v medijskem sektorju (*Kommission zur Ermittlung der Konzentration im Medienbereich - KEK*).
- KEK lahko ukrepa, v kolikor izdajatelj televizijskega programa pridobi prevladujoč vpliv na javno mnenje.
- Obstoj takšnega položaja se domneva, v kolikor televizijski program izdajatelja na letni ravni doseže delež v višini 30% vseh gledalcev na državni/zvezni ravni.

Velika Britanija:

- Presoja koncentracij v VB ureja poseben zakon, ti. *Enterprise Act 2002*. Le ta je bil noveliran s ti. *Communications Act 2003*, ki je vpeljal dodatne pomisleke/ozire javnega interesa (ti. *public interest considerations*) za področje medijev (ti. *media public interest considerations*).
- Večina koncentracij se presoja po splošnih pravilih konkurenčnega prava s strani neodvisnih organov pristojnih za varstvo konkurence (*the Office of Fair Trading - OFT in the Competition Commission*).
- V primeru koncentracij na področju medijev ima pristojni minister možnost, v kolikor meni, da je prizadet javni interes na področju medijev, da posreduje z intervencijskim obvestilom (ti. *Intervention Notice*), v katerem opredeli te pomisleke.
- V kolikor minister to obvestilo izda mu mora poseben urad (*Office of Communication –Ofcom*) svetovati o vseh vidikih javnega interesa na področju medijev v konkretnem primeru, medtem ko mu OFT poroča o konkurenčno pravnih vidikih zadevne koncentracije.
- Ofcom-ove ugotovitve, v konkretnem primeru glede javnega interesa na področju medijev, pomagajo ministru pri odločitvi ali določeno koncentracijo na področju medijev posreduje v presojo komisiji za konkurenco (*the Competition Commission*).
- Na podlagi intervencijskega obvestila, Ofcom pri posameznih koncentracijah na področju medijev, uporabi primeren test javnega interesa. O rezultatih

izvedenega testa javnega interesa poroča ministru in mu hkrati priporoči ali naj se zadevna medijska koncentracija odstopi *Competition Commision* v nadaljnjo obravnavo.

- *Competition Commision* odstopljeni primer obravnava po kriterijih testa javnega interesa in konkurenčnih pravilih. O tem sestavi poročilo, ki ga posreduje ministru. Minister po prejemu poročila ugotovi ali obstajajo negativni učinki, ki vplivajo na javni interes na področju medijev. V primeru, da ugotovi, da teh učinkov ni, vrne zadevo navedeni komisiji, ki sprejme dokončno odločitev. Ofcom lahko ministru svetuje pri obravnavi poročila, ki ga je prejel s strani *Competition Commision* ter nadalje svetuje ministru glede ukrepov, ki jih namerava sprejeti.

ZAKON O MEDIJIH - 1

Prvo poglavje

SKUPNE DOLOČBE

1. oddelek

UVODNE DOLOČBE

Predmet zakona

1. člen

(1) Ta zakon določa pravice, obveznosti in odgovornosti pravnih in fizičnih oseb v zvezi z javnim interesom Republike Slovenije na področju medijev (v nadaljevanju: javni interes) ter javni interes in način njegovega izvajanja.

(2) Republika Slovenija uresničuje javni interes predvsem:

- z analizo in nadzorom tveganj uresničevanja javnega interesa;
- z izvajanjem javno sprejete strategije razvoja medijskega prostora;
- s sofinanciranjem medijskih vsebin;
- s prepovedjo tržnih in lastniških koncentracij v medijih, ki ogrožajo javni interes;
- z omogočanjem koregulacije v nadzoru, izvajanju in spreminjanju medijske zakonodaje;
- s spodbujanjem institutov uredniške in poklicne avtonomije na področju samoregulacije v medijih;
- z javno radiotelevizijo.

(3) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2007/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/552/EGS o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 332, 18.12.2007, str. 27-45, kodificirana z Direktivo 2010/13 EU, UL L 95, 15.4.2010, str. 1-24) (v nadaljevanju: direktiva).

Pomen izrazov

2. člen

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi za posameznike, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

(2) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Medij je oblika množičnega komuniciranja, katere glavni namen je dnevno ali periodično ustvarjanje in razširjanje uredniško oblikovanih medijskih vsebin, ki se posredujejo širšemu občinstvu z namenom obveščanja in zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih ter drugih potreb javnost in so v pisni, zvočni in/ali slikovni obliki dostopne javnosti na kateri koli način in na kateri koli napravi ali nosilcu.

Mediji so zlasti časopisi in revije, radijski in televizijski programi, radii in videi na zahtevo, elektronske publikacije in druge oblike dnevnega ali periodičnega objavljanja uredniško oblikovanih medijskih vsebin, ki ustrezajo definiciji medija iz prejšnjega stavka.

2. Mediji niso:

- bilteni, katalogi ali drugi nosilci objavljanja informacij, ki so namenjeni izključno oglaševanju, poslovnemu komuniciranju, izobraževalnemu procesu ali notranjemu delu pravnih oseb ali drugih organizacij;
- šolska glasila;
- Uradni list Republike Slovenije, uradna glasila lokalnih skupnosti in druge uradne objave oziroma nosilci objavljanja informacij, ki vsebujejo izključno vsebine, katerih javna objava je predpisana;
- plakati, letaki, prospekti in transparenti;
- neplačana obvestila v obliki video strani brez avdiovizualnih programskih vsebin ali avdiovizualnih komercialnih sporočil;
- spletna mesta oziroma storitve zagotavljanja ali distribucije vsebin, ki jih proizvajajo uporabniki za namene skupne uporabe in izmenjave znotraj interesnih skupin;
- objave na spletnih mestih, kjer je omejen krog oseb, ki lahko dostopajo do teh vsebin;
- vse oblike zasebne komunikacije, kakršna je elektronska pošta, poslana omejenemu številu prejemnikov;
- dejavnosti in storitve, katerih glavni namen ni zagotavljanje uredniško oblikovanih ali pripravljenih vsebin, ampak so te vsebine vsebina le naključno povezane z dejavnostjo ali storitvijo oziroma jo dopolnjujejo.

3. Medijske vsebine so uredniško oblikovana sporočila in avtorska dela, ki se razširjajo prek medijev, vključno z oglaševalskimi vsebinami.

4. Programske vsebine so medijske vsebine, ki predstavljajo posamezno zaključeno enoto znotraj sporeda radijskega ali televizijskega programa oziroma kataloga nelinearne avdiovizualne medijske storitve ali nelinearne radijske storitve, ki ga oblikuje izdajatelj programa ali ponudnik storitve.

5. Avdiovizualne programske vsebine so programske vsebine iz niza gibljivih slik z ali brez zvoka. Primeri tovrstnih programskih vsebin vključujejo dnevnoinformativne oddaje, celovečerne igrane filme, prenose športnih dogodkov, nanizanke, nadaljevanke, dokumentarne filme, oddaje za otroke in druge zvrsti.

6. Radijske programske vsebine so zvočne programske vsebine, na primer dnevnoinformativne oddaje, radijske igre, prenosi športnih dogodkov, glasbene oddaje, oddaje za otroke, kontaktne oddaje, svetovalne oddaje in druge zvrsti.

7. Uredniška odgovornost po tem zakonu pomeni izvrševanje učinkovitega nadzora nad izborom, organizacijo in umestitvijo medijskih vsebin v mediju, ob upoštevanju izjem iz zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

8. Izdajatelj medija (v nadaljevanju: izdajatelj) je fizična ali pravna oseba, ki je vpisana v sodni / poslovni register Republike Slovenije in registrirana za ustrezno dejavnost razširjanja in ustvarjanja medijskih vsebin ter je nosilec uredniške in pravne odgovornosti.

9. Dejavnost razširjanja medijskih vsebin zajema dejavnost izdajanja časopisov, revij ali periodike (tiskani mediji), izdajanje radijskih ali televizijskih programov oziroma ponujanje avdiovizualnih ali radijskih storitev na zahtevo (elektronski mediji) in izdajanje elektronskih publikacij, ne glede na način razširjanja oziroma na tehnično obliko nosilca, na katerem so izdane ali ponujene, ter dejavnost tiskovnih agencij.

10. Ponudnik medijske storitve (v nadaljevanju: ponudnik) je izdajatelj, ki opravlja dejavnost ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo ali radijskih storitev na zahtevo ter je nosilec uredniške in pravne odgovornosti.

Fizična ali pravna osebe, ki samo prenaša vsebino, za katero nosi uredniško odgovornost tretja oseba, ni izdajatelj ali ponudnik v smislu tega zakona.

11. Operater elektronskih komunikacij po tem zakonu je fizična ali pravna oseba, ki prenaša, oddaja in posreduje elektronske medije po prizemeljskih omrežjih, ali prek satelitov, prek kabelsko distribucijskih ali kabelsko komunikacijskih sistemov, ali na kakšen drug način, in tako tehnično omogoča izdajateljem medijev razširjanje programskih vsebin do zainteresirane javnosti, pod pogoji, ki jih opredeljuje zakon, ki ureja elektronske komunikacije.

12. Lastnik izdajatelja po tem zakonu je fizična ali pravna oseba, ki je ustanovitelj izdajatelja ali fizična ali pravna oseba, ki ima sama ali preko povezanih oseb v premoženju izdajatelja lastniški delež oziroma upravljalvske ali glasovalne pravice.

13. Povezane osebe po tem zakonu so osebe, ki so med seboj upravljalvske, kapitalvske ali drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko oziroma poslujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev, oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju oziroma odločanju o programski zasnovi medija.

Za povezane osebe iz prejšnjega odstavka štejejo zlasti osebe, ki so med seboj povezane:

- po krvnem sorodstvu kot ožji družinski člani (starši, otroci, bratje in sestre, posvojitelji in posvojenci);
- z zakonsko zvezo ali izvenzakonsko skupnostjo;
- po svaštvu kot ožji družinski člani zakonca oziroma izvenzakonskega partnerja;
- tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe z najmanj dvajset (20) odstotki glasovalnih pravic;
- tako, da je pri obeh osebah ista oseba oziroma osebe, ki štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju vsake od njiju z najmanj dvajset (20) odstotki glasovalnih pravic;
- tako, da tvorijo koncern po zakonu o gospodarskih družbah;
- kot člani uprave ali nadzornega sveta z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo, in osebe, ki štejejo za povezane s člani uprave ali nadzornega sveta te družbe po drugih točkah tega člena.

14. Časniki po tem zakonu so tiskani mediji, ki izhajajo najmanj trikrat tedensko.

15. Elektronske publikacije so uredniško oblikovane spletne strani oziroma spletni portali, ki vsebujejo elektronske različice tiskanih medijev in / ali druge medijske vsebine in katerih glavni namen ni razširjanje avdiovizualnih ali zvočnih programskih vsebin.

Elektronske publikacije ne sodijo med elektronske medije, kakor jih opredeljuje ta zakon.

16. Elektronski mediji po tem zakonu so radijski programi, televizijski programi, avdiovizualne medijske storitve na zahtevo in radijske storitve na zahtevo.

17. Avdiovizualna medijska storitev (v nadaljevanju: AVMS) po tem zakonu je:

– storitev zagotavljanja avdiovizualnih programskih vsebin, ki se opravlja kot gospodarska dejavnost, vključno z dejavnostjo podjetij za javne storitve, in je pod uredniško odgovornostjo izdajatelja ali ponudnika ter se prek elektronskih komunikacijskih omrežij posreduje širši javnosti v obliki linearne (televizijski program) ali nelinearne avdiovizualne medijske storitve (avdiovizualna medijska storitev na zahtevo) z namenom obveščanja, zabave ali izobraževanja; in/ali

– avdiovizualno komercialno sporočanje.

V AVMS je lahko zajeta tudi na besedilu osnovana vsebina, ki spremlja avdiovizualne programske vsebine, npr. podnaslovi ali elektronski programski vodniki.

18. Iz AVMS so izvzete storitve, katerih glavni namen ni zagotavljanje avdiovizualnih programskih vsebin, tj. kadar so v storitvi prisotni avdiovizualni elementi le naključno povezani s storitvijo, na primer:

– spletne strani z animiranimi elementi, kratkimi oglaševalskimi vložki ali informacijami, povezanimi z izdelkom ali neavdiovizualno storitvijo;

– samostojne, na besedilu osnovane storitve;

– elektronske različice časopisov in revij;

– igre na srečo z denarnim vložkom, loterije, stave in druge oblike storitev s področja igralništva;

– spletne igre;

– spletni iskalniki.

19. Televizijski program po tem zakonu je linearna avdiovizualna medijska storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda, ki ga oblikuje izdajatelj.

20. Avdiovizualna medijska storitev na zahtevo (v nadaljevanju: AVMS na zahtevo) po tem zakonu je nelinearna avdiovizualna medijska storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine na podlagi kataloga, ki ga oblikuje ponudnik, za njihovo spremljanje na osebno zahtevo uporabnika v trenutku, ki ga ta sam izbere.

Za AVMS na zahtevo je značilno, da je podobna televizijskemu programu, tj. da se poteguje za isto občinstvo, in je zaradi svoje narave in načinov dostopa do nje predmet regulativne zaščite tega zakona.

21. Radijski program (linearni radio) po tem zakonu je zagotavljanje radijskih programskih vsebin za sočasno spremljanje na podlagi sporeda, ki ga oblikuje izdajatelj.

22. Radijska storitev na zahtevo (v nadaljevanju: radio na zahtevo) je nelinearna radijska storitev, ki zagotavlja radijske programske vsebine na podlagi kataloga, ki ga oblikuje ponudnik, za njihovo spremljanje na osebno zahtevo uporabnika v trenutku, ki ga sam izbere. Za radio na zahtevo je značilno, da je podoben radijskemu programu, tj. da se potegujejo za

isto občinstvo, in je zaradi svoje narave in načinov dostopa do nje predmet regulativne zaščite tega zakona.

23. Oglaševanje po tem zakonu pomeni objavljanje oglaševalskih vsebin v medijih.

24. Oglaševalske vsebine po tem zakonu so vse vrste sporočil, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji oziroma pospeševanju pravnega prometa blaga, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivanja poslovnih partnerjev ali ustvarjanja ugleda in dobrega imena pravne ali fizične osebe. Oglaševalske vsebine se objavljajo za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja.

25. Oglaševalske vsebine niso:

- obveščanje izdajatelja v zvezi s medijskimi vsebinami njegovega medija (npr. napovedi lastnih izdaj oziroma oddaj);
- stranski programski izdelki, ki neposredno izhajajo iz programskih vsebin tega medija;
- neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev, dobrodelnih akcij in akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije, ter druge objave v širšem javnem interesu;
- neodplačno predstavljanje umetniških del;
- neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij, v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij.

26. Avdiovizualno komercialno sporočanje po tem zakonu pomeni objavljanje oglaševalskih vsebin v obliki slikovnih podob z ali brez zvoka. Takšne slikovne podobe spremljajo programske vsebine ali so vanje vključene. Oblike avdiovizualnega komercialnega sporočanja med drugim vključujejo televizijsko oglaševanje, televizijsko prodajo, sponzoriranje in promocijsko prikazovanje izdelkov.

27. Televizijsko oglaševanje po tem zakonu predstavlja vrsto avdiovizualnega komercialnega sporočanja v televizijskem programu.

28. Televizijska prodaja po tem zakonu pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in dolžnostmi.

29. TV prodajno okno je širši programski sklop televizijske prodaje, ki brez prekinitve traja najmanj petnajst (15) minut, in ga oddaja izdajatelj na televizijskem programu, ki ni izključno namenjen televizijski prodaji.

30. Sponzoriranje po tem zakonu je katerakoli oblika prispevanja in vsak prispevek k financiranju medijskih vsebin s strani fizične ali pravne osebe, ki ne izvaja dejavnosti izdajanja medija ali produkcije avdiovizualnih del in ki to stori z namenom promocije svojega imena ali firme, blagovne znamke, oziroma svoje podobe v javnosti.

31. Promocijsko prikazovanje po tem zakonu pomeni kakršno koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočanja, ki vključuje izdelek, storitev ali blagovno znamko ali sklicevanje nanje, tako da se jih pokaže v programski vsebini v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo.

32. Prikrito oglaševanje oziroma v primeru AVMS prikrito avdiovizualno komercialno sporočanje po tem zakonu je predstavljanje blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v medijih, kadar takšno predstavljanje služi za oglaševanje in ki bi lahko zavajalo javnost glede svoje narave. Da je bilo prikrito oglaševanje storjeno z namenom, se šteje zlasti takrat, kadar je bilo opravljeno za plačilo ali podobno nadomestilo.

33. Radijsko oglaševanje po tem zakonu predstavlja vrsto zvočnega komercialnega sporočanja v radijskem programu.

34. Novinar po tem zakonu je oseba, ki se ukvarja z zbiranjem, obdelavo, oblikovanjem, ustvarjanjem ali razvrščanjem informacij za objavo v medijih in je zaposlena pri izdajatelju na delovnem mestu, ki je sistematizirano kot novinarsko delovno mesto, ali dela pri izdajatelju na delovnem mestu, ki je sistematizirano kot novinarsko delovno mesto, na podlagi pogodbe delovnega ali civilnega prava najmanj eno leto ali samostojno kot poklic opravlja novinarsko dejavnost (samostojni novinar).

35. Oddajni čas pomeni vse programske vsebine, ki jih posamezen radijski ali televizijski program razširja v določeni časovni enoti.

36. Dnevni oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen radijski ali televizijski program razširja od 0. do 24. ure posameznega dneva.

37. Tedenski oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen radijski ali televizijski program razširja v dnevnem oddajnem času vseh dni v tednu.

38. Letni oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen radijski ali televizijski program razširja v obdobju od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta, razen programske vsebin, ki so iz letnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom.

39. Slovenska avdiovizualna dela po tem zakonu so tista dela, ki so izvorno producirana v slovenskem jeziku ali dela, ki so namenjena madžarski in italijanski narodni skupnosti v njenem jeziku, ter dela slovenskega kulturnega izvora z drugih področij umetnosti. Slovenska avdiovizualna dela so le tista, ki so na kakršenkoli način izražena kot individualne stvaritve s področja književnosti, znanosti in umetnosti.

40. Evropska avdiovizualna dela po tem zakonu so:

- dela, ki izvirajo iz držav, članic EU;
- dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav, podpisnic Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, v katerih avdiovizualna dela držav, članic EU, niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo določila iz 41. točke tega odstavka;
- dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav, v katerih avdiovizualna dela držav, članic EU, niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki so bila v celoti ustvarjena v koprodukciji producentov, ustanovljenih in registriranih v državah, članicah EU, s producenti iz evropskih držav, s katerimi je Evropska unija sklenila sporazume na avdiovizualnem področju, če so ta dela pretežno ustvarili avtorji in delavci iz ene ali več evropskih držav.

41. Evropska dela iz prve in druge alineje 40. točke tega odstavka so tista, ki so jih ustvarili pretežno avtorji in delavci s prebivališčem v državah iz teh alinej, pod enim od naslednjih

pogojev:

- če so bili producenti teh del ustanovljeni oziroma registrirani v omenjenih državah;
- če je posamezno delo nastalo pod vodstvom in dejanskim nadzorom enega ali več producentov iz teh držav;
- če je bil prispevek koproducentov iz teh držav prevladujoč in koprodukcijskega razmerja ni obvladoval eden ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj teh držav.

42. Glede del, ki niso evropska dela iz 40. in 41. točke tega odstavka, temveč so nastala v okviru bilateralnih koprodukcijskih pogodb, sklenjenih med državami, članicami EU, in tretjimi državami, velja domneva, da so to evropska dela, kadar večinski delež vseh produkcijskih stroškov krijejo koproducenti iz Evropske unije, in kadar produkcija ni nadzorovana s strani enega ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj območja držav, članic EU.

43. Glede del, ki niso evropska dela iz 40. in 41. točke tega odstavka, temveč so nastala pretežno z delom avtorjev in delavcev s prebivališčem v eni ali več državah, članicah EU, velja domneva, da gre v takšnih primerih za evropska dela v premem sorazmerju s skupnim deležem koproducentov iz Evropske unije pri kritju vseh stroškov produkcije.

44. Neodvisni producent avdiovizualnih del po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: neodvisni producent) je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje štiri pogoje:

- da je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v Republiki Sloveniji ali v eni izmed držav, članic EU;
- da ni vključena v organizacijsko strukturo oziroma pravno osebnost izdajatelja televizijskega programa;
- da ima izdajatelj televizijskega programa največ petindvajset (25) odstotni delež kapitala ali upravljalnih oziroma glasovalnih pravic v njenem premoženju;
- da po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa ustvari največ polovico svoje produkcije na leto.

45. Neodvisni producent je tudi pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v eni izmed tretjih držav, če evropska dela tvorijo večinski delež njegove avdiovizualne produkcije v zadnjih treh letih in ob tem izpolnjuje pogoja iz druge in tretje alineje 44. točke tega odstavka.

46. Programska mreža po tem zakonu pomeni skupni del programov povezanih izdajateljev, ki se istočasno razširja v delu oddajnega časa vsakega od teh programov.

47. Matični program po tem zakonu pomeni program izdajatelja, povezanega v programsko mrežo, ki ohranja izvirne programske zahteve programa pred vstopom v programsko mrežo in se razširja v času, ko se ne razširja programska mreža.

48. Javni interes po tem zakonu pomeni zagotavljanje in vzpodbujanje svobode izražanja medijev ter razširjanja različnih mnenj, stališč in informacij v medijskem prostoru oziroma medijsko pluralnost na temelju enakih možnosti dostopa in pravice do obveščenosti preko medijev.

49. Medijski pluralizem (pluralnost) pomeni:

- raznovrstnost medijske ponudbe, uporabe in razširjanja medijskih vsebin glede na lastništvo in nadzor medijev, vrste medijev ter glede na organizacijske oblike izdajateljev na določenem medijskem trgu ter
- raznolikost medijskih vsebin v izražanju političnih, gospodarskih, kulturnih, lokalnih, regionalnih, manjšinskih in drugih pogledov.

50. Raznovrstnost medijske ponudbe po tem zakonu pomeni:

- raznovrstnost medijskega lastništva in nadzora,
- raznovrstnost medijev, glede na njihov osnovni namen (informiranje, izobraževanje in zabava),
- raznovrstnost medijev po pooblastilih in virih financiranja, kot so na primer komercialni, javni, lokalni mediji.

51. Raznolikost medijskih vsebin po tem zakonu pomeni zlasti raznolikost medijev in medijskega prostora v njihovi ponudbi, distribuciji in uporabi, glede na kulturni, politični in geografsko-lokalni pluralizem, pri čemer:

- kulturni pluralizem pomeni zastopanost kulturnih in socialnih skupin, vključno etničnih, jezikovnih, nacionalnih in religioznih manjšin, invalidov, žensk in istospolnih manjšin v medijih;
- politični pluralizem pomeni zastopanost različnih političnih in ideoloških skupin ter različnih vidikov družbenega življenja, vključno z izraženimi manjšinskimi mnenji in interesi;
- geografsko-lokalni pluralizem pomeni zastopanost lokalnih in regionalnih skupnosti ter izražanje njihovih interesov v medijih.

2. oddelek

ZAŠČITA PLURALNOSTI, RAZNOVRSTNOSTI IN RAZNOLIKOSTI MEDIJEV IN MEDIJSKIH VSEBIN

1. pododdelek

SOFINANCIRANJE JAVNEGA INTERESA NA PODROČJU MEDIJEV

Javni interes

3. člen

(1) Republika Slovenija podpira medije pri ustvarjanju izvirnih medijskih vsebin, ki so pomembne:

- za uresničevanje pravice državljanov in prebivalcev Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Italiji, Avstriji in Madžarski, italijanske in madžarske skupnosti v Republiki Sloveniji, romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, pripadnikov drugih narodnih in etničnih skupnosti v Republiki Sloveniji,

zdomce ter pripadnike marginalnih družbenih skupin do javnega obveščanja in do obveščeniosti;

- za zagotavljanje pluralnosti, raznovrstnosti in raznolikosti medijev in medijskih vsebin;
- za ustvarjanje in vzpodbujanje raznolikosti medijskih vsebin;
- za povečevanje medijske pismenosti, ki državljanom in državljanke omogoča učinkovito in varno rabo medijev;
- za ohranjanje in promoviranje slovenske kulture, kulturne ustvarjalnosti ter svobode umetniškega ustvarjanja;
- za spodbujanje kulture javnega dialoga;
- za utrjevanje pravne in socialne države;
- za razvoj izobraževanja in znanosti;

(2) Republika Slovenija podpira tiskane medije in elektronske publikacije pri ustvarjanju vsebin iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjujejo še naslednje pogoje:

- zagotavljajo obveščanje prebivalcev o političnih, kulturnih, verskih, gospodarskih in drugih vprašanjih, pomembnih za njihovo življenje in delo;
- zagotavljajo prebivalcem splošno-informativne vsebine;
- zagotavljajo vsebine za otroke in mladino;
- zagotavljajo vsebine, namenjene študentski populaciji;
- zagotavljajo vsebine, ki so pomembne za ohranjanje kulturne dediščine in kulturne identitete ter predstavljanje dejavnosti kulturnih ustanov;
- zagotavljajo vsebine v zahtevnejših žanrih novinarskega sporočanja, ki vsebujejo raziskovalne metode.

(3) Republika Slovenija podpira radijske in televizijske programe pri ustvarjanju lastne produkcije programskih vsebin iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjujejo še naslednje pogoje:

- zagotavljajo obveščanje prebivalcev lokalnih, regionalnih ali drugih skupnosti o političnih, kulturnih, verskih, gospodarskih in drugih vprašanjih, pomembnih za njihovo življenje in delo;
- zagotavljajo prebivalcem lokalnih ali regionalnih skupnosti dnevni lokalni ali regionalni informativni program lastne produkcije;
- predvajajo izvirno produkcijo slovenskih avdiovizualnih ali radiofonskih avtorskih del;
- predvajajo lastno produkcijo izobraževalnih vsebin, vsebin za otroke in mladino;
- predvajajo vsebine, namenjene študentski populaciji;
- predvajajo zahtevnejše žanre novinarskega sporočanja, ki vsebujejo raziskovalne metode.

(4) Republika Slovenija namenja sredstva za projekte oziroma programe, namenjene za utrjevanje novinarske strokovnosti, izobraževanje novinarjev, spodbujanje institutov uredniške in novinarske avtonomije na področju samoregulacije v medijih, za medijsko opismenjevanje ter za raziskovane projekte na področju medijev.

(5) Republika Slovenija podpira medije pri ustvarjanju medijskih vsebin, namenjenih slepim in gluhozemim, v njim prilagojenim tehnikam.

(6) Republika Slovenija zagotavlja sredstva za uresničevanje javnega interesa na področju medijev iz tega člena v proračunu ministrstva, pristojnega za medije (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo).

(7) Sredstva za uresničevanje javnega interesa na področju medijev iz tega člena se dodelijo po odobritvi sheme državne pomoči s strani Evropske komisije.

(8) Za sofinanciranje uresničevanja javnega interesa na področju medijev iz tega člena se letno nameni vsota, ki ustreza vrednosti 6 odstotkov zneska prispevka za programe RTV Slovenija, ki je bil zbran v preteklem letu.

(9) Za sredstva, namenjena za uresničevanje javnega interesa na področju medijev iz tega člena, ne more kandidirati Radiotelevizija Slovenija.

Javni razpis za sofinanciranje medijskih vsebin

4. člen

(1) Sredstva za sofinanciranje medijskih vsebin iz prvega odstavka prejšnjega člena se dodelijo po postopku letnega javnega razpisa za sofinanciranje kulturnih projektov, kot ga določa zakon, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo (v nadaljevanju: enoletni razpis).

(2) Sredstva za sofinanciranje medijskih vsebin tiskanih medijev in elektronskih publikacij, ki poleg pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena izpolnjujejo tudi pogoje iz drugega odstavka prejšnjega člena ter programskih vsebin radijskih in televizijskih programov, ki poleg pogojev iz prvega odstavka prejšnjega člena izpolnjujejo tudi pogoje iz tretjega odstavka prejšnjega člena se dodelijo po postopku javnega razpisa za sofinanciranje večletnih javnih kulturnih programov, kot ga določa zakon, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo (v nadaljevanju: večletni razpis).

(3) Sredstva, ki jih pridobi izdajatelj na razpisu za sofinanciranje medijskih oziroma programskih vsebin (v nadaljevanju: razpis), mora porabiti izključno za ustvarjanje sofinanciranih medijskih oziroma programskih vsebin. Izdajatelj lahko porabi za ustvarjanje sofinanciranih medijskih oziroma programskih vsebin najmanj 20 odstotkov prejetih sredstev v drugih državah članicah EU, brez poseganja v pravico do prejetja celotne državne pomoči.

(4) Izdajatelji lahko za sofinancirane medijske oziroma programske vsebine pridobijo iz vseh javnih virov delež finančnih sredstev, ki ne presega 50 odstotkov celotne vrednosti stroškov, potrebnih izključno za ustvarjanje sofinanciranih medijskih oziroma programskih vsebin.

(5) Na razpis se ne more prijaviti izdajatelj, ki je bil pravnomočno spoznan za odgovornega za prekršek po katerikoli določbi 110. člena tega zakona zaradi kršitve, storjene v obdobju od začetka predhodnega leta do dneva objave razpisa ali ki je bil dvakrat ali večkrat pravnomočno spoznan za odgovornega za isti prekršek po določbah 111. ali 112. člena tega zakona, storjen v obdobju od začetka predhodnega leta do dneva objave razpisa ali ki je bil dvakrat ali večkrat pravnomočno spoznan za odgovornega za prekrške po določbah 110., 111. ali 112. člena tega zakona, storjene v obdobju od začetka drugega predhodnega leta do dneva objave razpisa.

(6) Na večletni razpis se lahko prijavijo le izdajatelji, ki večinski delež dobička namenjajo za ustvarjanje in razširjanje medijskih oziroma programskih vsebin.

(7) Na večletni razpis se lahko prijavijo le izdajatelji, ki zagotovijo, da bodo pri ustvarjanju na razpisu prijavljenih medijskih oziroma programskih vsebin v večinskem delu sodelovali pri tem mediju zaposleni novinarji.

(8) Na večletni razpis se lahko prijavijo le izdajatelji, ki imajo pri mediju, prijavljenem na razpis, zaposlene najmanj tri novinarje (tiskani mediji in elektronske publikacije) oziroma štiri novinarje (radijski programi) oziroma šest novinarjev (televizijski programi).

(9) Republika Slovenija lahko izjemoma zagotovi sredstva za ustvarjanje medijskih oziroma programskih vsebin medijev, ki bi lahko zaradi razmer na medijskem trgu prenehali izhajati oziroma oddajati in bi zaradi njihovega prenehanja bil ogrožen javni interes. Sredstva se ne smejo dodeliti mediju, za katerega na podlagi finančno-poslovnega načrta, ki ga izdela in predloži izdajatelj, ne izhaja, da bo lahko pričel v enem letu po prejemu sredstev iz tega člena samostojno delovati.

(10) Izdajatelj, ki je dobil sredstva na razpisu in ni izpolnil zakonskih pogojev ter pogojev, opredeljenih v razpisu, mora pridobljena sredstva vrniti, prav tako pa se ne more prijaviti na naslednji razpis.

Odločanje o delitvi sredstev na podlagi razpisa

5. člen

(1) O delitvi sredstev na podlagi razpisa odloča minister, pristojen za medije (v nadaljevanju: pristojni minister), na predlog strokovne komisije, v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.

(2) Člane strokovne komisije imenuje pristojni minister. Člani strokovne komisije ne smejo biti:

- funkcionarji, poslanci in delavci, zaposleni v državnih organih;
- člani vodstev političnih strank;
- osebe, ki so redno zaposlene pri izdajatelju ali v oglaševalski organizaciji;
- osebe, ki imajo v lasti več kot 1 odstotek kapitala ali upravljaljskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja ali v oglaševalski organizaciji.

(3) Pristojno ministrstvo na podlagi izsledkov rednih dvoletnih raziskav stanja medijskega pluralizma in raznovrstnosti v Republiki Sloveniji ter na podlagi izsledkov rednih dvoletnih raziskav tveganj za izvajanje javnega interesa na področju medijev v Republiki Sloveniji v sodelovanju s komisijo oblikuje podrobnejša ali dodatna merila za ocenjevanje medijskih oziroma programskih vsebin iz 3. člena tega zakona, ki se jih vključi v besedilo razpisa.

(4) Pristojno ministrstvo raziskave stanja in tveganj predstavi javnosti ter posreduje v obravnavo matičnemu odboru Državnega zbora Republike Slovenije pred začetkom razpisa.

(5) Pristojno ministrstvo pripravi evalvacijo delitve sredstev na razpisu in analizo učinkov porabljenih proračunskih sredstev za zagotavljanje pluralnosti, raznovrstnosti in raznolikosti

medijev in medijskih vsebin. Pristojno ministrstvo evalvacijo in analizo učinkov predstavi javnosti ter ju objavi na svojih spletnih straneh.

(6) Pristojno ministrstvo sprejme podzakonski akt, v katerem se določijo kriteriji in merila za opredelitev medijskih oziroma programskih vsebin iz 3. člena tega zakona ter podrobneje določi pogoje sodelovanja na razpisih in postopek financiranja medijskih oziroma programskih vsebin.

Sofinanciranje programskih vsebin radijskih in televizijskih programov

6. člen

(1) Radijski in televizijski programi, ki poleg pogojev iz prvega odstavka 3. člena tega zakona izpolnjujejo tudi pogoje iz tretjega odstavka istega člena, pridobijo sredstva na razpisu na podlagi večletne pogodbe o sofinanciranju (v nadaljevanju: pogodba), kot jo določa zakon, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, sklenjene med pristojnim ministrstvom in izdajateljem.

(2) Pogodba mora poleg sestavin, določenih v zakonu, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, vsebovati tudi razčlenjene podatke o obsegu sofinanciranih programskih vsebin iz prvega in tretjega odstavka 3. člena tega zakona.

(3) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, ki je pridobil sredstva iz prvega odstavka tega člena, mora vsako leto do konca meseca marca posredovati pristojnemu ministrstvu in Agenciji za pošto in elektronske komunikacije (v nadaljevanju: agencija) podatke iz prejšnjega odstavka za preteklo leto.

(4) Agencija skladno s splošnim aktom iz 98. člena tega zakona spremlja zagotavljanje v pogodbi določenega obsega sofinanciranih programskih vsebin iz prvega in tretjega odstavka 3. člena tega zakona radijskih in televizijskih programov ter o vseh ugotovitvah obvešča pristojno ministrstvo.

2. pododdelek

PREPOVED LASTNIŠTVA OZIROMA IZDAJANJA MEDIJEV IN PREDKUPNA PRAVICA V MEDIJIH

Prepoved lastništva oziroma izdajanja

7. člen

(1) Izdajatelj ali lastnik časnika ne sme biti tudi izdajatelj ali lastnik radijskega oziroma televizijskega programa oziroma v njegovem kapitalu oziroma premoženju ne sme pridobiti

lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice niti ne sme izvajati radijske in televizijske dejavnosti.

(2) Izdajatelj ali lastnik izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ne sme biti tudi izdajatelj ali lastnik časnika oziroma v njegovem kapitalu oziroma premoženju ne sme pridobiti lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice.

(3) Oglaševalska organizacija, katere dejavnost je zbiranje, oblikovanje in posredovanje oglasov, ter fizična ali pravna oseba ali skupina povezanih oseb, ki ima v kapitalu oziroma premoženju te organizacije lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice, ne sme biti izdajatelj ali lastnik izdajatelja časnika ali radijskega ali televizijskega programa oziroma v njegovem kapitalu oziroma premoženju ne sme pridobiti lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice, in obratno.

(4) Omejitve tega člena za časnike veljajo tudi za elektronske različice časnikov.

Predkupna pravica

8. člen

(1) Novinarji imajo v primeru prodaje lastniškega deleža v kapitalu ali premoženju izdajatelja predkupno pravico.

(2) Glede predkupne pravice iz tega člena veljajo določila o zakoniti predkupni pravici, kot jo ureja obligacijski zakonik.

3. pododdelek

PREPREČEVANJE OMEJEVANJA KONKURENCE V MEDIJIH

Koncentracija v medijih

9. člen

(1) Za koncentracijo v medijih po tem zakonu se šteje koncentracija podjetij, kot jo definira zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, in v kateri je vsaj eno izmed udeleženih podjetij izdajatelj.

(2) Prepovedane so koncentracije v medijih, ki ogrožajo javni interes, tako da bistveno zmanjšujejo pluralnost medijskega prostora, zmanjšujejo raznovrstnost medijske ponudbe in raznolikost medijskih vsebin celotnega ali določenih trgov medijev v Republiki Sloveniji. Prepovedano je zlasti ustvarjanje in krepitev prevladujočega položaja na trgu, katerega posledica je zmanjšanje pluralizma, raznovrstnosti in raznolikosti medijev ter medijskih vsebin.

(3) Za prepovedane koncentracije v medijih štejejo tudi koncentracije, kot jih prepoveduje zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

Priglasitev koncentracije v medijih

10. člen

(1) Za vodenje in odločanje v postopku pri koncentracijah v medijih se uporablja zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, če ni v tem zakonu določeno drugače

(2) Koncentracijo v medijih iz prejšnjega člena tega zakona je treba priglasiti uradu, pristojnemu za nadzor nad izvajanjem zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence (v nadaljevanju: urad), če:

– je skupni letni promet v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu na trgu Republike Slovenije presegel 2.000.000,00 EUR in

– je letni pomet prevzetega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu na trgu Republike Slovenije presegel 100.000,00 EUR ali je letni promet, v primeru, kadar dve ali več neodvisnih podjetij ustanovi skupno podjetje, ki opravlja vse funkcije samostojnega podjetja z daljšim trajanjem, vsaj dveh v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu na trgu Republike Slovenije presegel 100.000,00 EUR.

(3) O koncentraciji v medijih odloči urad. Urad mora pred sprejetjem odločitve pridobiti predhodno mnenje pristojnega ministrstva o skladnosti koncentracije v medijih z javnim interesom. Rok za podajo predhodnega mnenja, ki ga urad postavi pristojnemu ministrstvu, ne sme biti krajši od 30 dni. Mnenje pristojnega ministrstva je za urad zavezujoče.

(4) Za vsa ostala vprašanja v zvezi z omejevalnimi ravnanji, koncentracijami podjetij, oblastnimi omejevanji konkurence in ukrepi za preprečitev omejevalnih ravnanj in koncentracij, ki bistveno omejujejo učinkovito konkurenco, kadar povzročijo ali lahko povzročijo učinke na ozemlju Republike Slovenije in kadar je eno izmed v teh postopkih udeleženih podjetij izdajatelj, ki jih ta zakon ne ureja, se uporablja zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(5) Izrazi, uporabljeni v tem členu, imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

Predhodno mnenje pristojnega ministrstva

11. člen

(1) Pristojno ministrstvo poda predhodno mnenje na podlagi odločitve komisije za presojo javnega interesa pri koncentraciji v medijih (v nadaljevanju: komisija).

(2) Glede komisije veljajo določbe o strokovnih komisijah ministra, kot jih določa zakon, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(3) Komisijo sestavlja pet članov. Člane komisije z njihovim soglasjem imenuje pristojni minister, s tem da enega člana predlaga urad.

(4) Člani komisije morajo biti strokovnjaki z medijskega, pravnega ali ekonomskega področja. V komisiji morajo biti vedno zastopani strokovnjaki iz vseh prej navedenih področij.

(5) Člani komisije ne morejo biti:

- funkcionarji, poslanci in člani vodstev političnih strank;
- lastniki medijev in z njimi povezane osebe, člani uprav ali nadzornih svetov oziroma člani drugih organov upravljanja oziroma vodstveni delavci v pravnih osebah, na katere se nanašajo določbe tega zakona;

(6) Člani komisije so pri izvajanju svoje funkcije samostojni in neodvisni ter niso vezani na nikakršna navodila.

(7) Če član komisije ugotovi, da v konkretni zadevi obstaja razlog, zaradi katerega bi lahko prišlo do nasprotja interesov, se je dolžan iz postopka izločiti ter o tem obvestiti pristojno ministrstvo.

Test javnega interesa

12. člen

(1) Komisija sprejme odločitev o skladnosti koncentracije v medijih na podlagi testa javnega interesa.

(2) Test javnega interesa temelji na presoji, ali priglašena koncentracija v medijih bistveno vpliva na:

- raznovrstnost medijske ponudbe, glede na njihov osnovni namen,
- raznovrstnost medijev po pooblastilih in virih financiranja, po posameznih upoštevni trgih in v celotnem medijskem sektorju,
- raznolikost medijev in medijskega prostora v njihovi ponudbi, distribuciji in uporabi,
- kulturni, politični in geografsko-lokalni pluralizem medijev.

(3) Komisija lahko pred sprejemom odločitve zahteva podatke od agencije, pristojne za trg vrednostnih papirjev, v primeru, da je v priglašeni koncentraciji udeležen izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, pa tudi podatke od Agencije za pošto in elektronske komunikacije. Komisija lahko po uradni dolžnosti pridobi podatke, ki jih potrebuje za sprejem odločitve, tudi od drugih organov.

(4) Administrativna in tehnična opravila v zvezi z delom komisije opravlja strokovna služba pristojnega ministrstva.

3. oddelek

SPLOŠNA NAČELA

Zaščita slovenskega jezika

13. člen

- (1) Ime medija in njegovih rubrik oziroma oddaj mora biti v slovenskem jeziku, razen kadar gre za medije ali njegove rubrike oziroma oddaje, ki so slovenske licenčne različice tujega medija ali rubrik oziroma oddaj z blagovnimi ali storitvenimi znamkami tega medija.
- (2) Da je ime medija ali rubrike oziroma oddaje skladno z določbami tega zakona, se šteje tudi, ko gre za ime v mrtvem jeziku, esperantu ali v enem od slovenskih pokrajinskih narečij, oziroma, ko gre za ime v jeziku narodne skupnosti, če so medijske vsebine tega medija namenjene tej narodni skupnosti.
- (3) Mnenje o skladnosti imena iz prvega odstavka tega člena s slovenskim jezikom v spornem primeru na podlagi predpisa, ki določa merila o skladnosti imena s slovenskim jezikom, izda pristojni minister.
- (4) Izdajatelj, ki je ustanovljen oziroma registriran v Republiki Sloveniji, mora razširjati medijske vsebine v slovenskem jeziku, ali pa morajo biti na ustrezen način prevedene v slovenščino, razen kadar so v prvi vrsti namenjene bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem iz druge jezikovne skupine.
- (5) Izdajatelj lahko v tujem jeziku razširja medijske vsebine, namenjene jezikovnemu izobraževanju.
- (6) Razlog oziroma namen razširjanja medijskih vsebin v tujem jeziku mora biti posebej opredeljen na vidnem mestu nosilca teh vsebin z razvidnimi grafičnimi, optičnimi ali akustičnimi znaki v slovenskem jeziku.
- (7) Če so medijske vsebine namenjene madžarski oziroma italijanski narodni skupnosti, jih lahko izdajatelj razširja v jeziku narodne skupnosti.
- (8) Kadar se medijske vsebine, zaradi aktualnosti, neposrednosti in avtentičnosti obveščanja javnosti, ali zaradi neizogibnih časovnih, tehničnih ali drugih nepričakovanih ovir, izjemoma razširjajo v tujem jeziku, se uporabi določba šestega odstavka tega člena.
- (9) Oglaševalske vsebine se obvezno razširjajo v slovenščini oziroma v slovenskem prevodu, razen če se razširjajo v tujem jeziku v skladu s tem zakonom.
- (10) Mediji italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti lahko objavljajo oglaševalske vsebine v jeziku narodne skupnosti, ki so ji namenjeni.

Svoboda izražanja

14. člen

Dejavnost medijev temelji na svobodi izražanja, nedotakljivosti in varstvu človekove osebnosti in dostojanstva, na svobodnem pretoku informacij in odprtosti medijev za različna mnenja, prepričanja in za raznolike vsebine, na avtonomnosti urednikov, novinarjev in drugih avtorjev pri ustvarjanju medijskih vsebin v skladu s programskimi zasnovami in profesionalnimi kodeksi, ter na osebni odgovornosti novinarjev oziroma drugih avtorjev prispevkov in urednikov za posledice njihovega dela.

Prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti

15. člen

Prepovedano je z razširjanjem medijskih vsebin spodbujati k narodni, rasni, verski, spolni ali drugi neenakopravnosti, k nasilju in vojni, ter izzivati narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost.

Varstvo avtorske in sorodnih pravic

16. člen

(1) Varstvo avtorske in sorodnih pravic na delih, ki se razširjajo preko medijev, ureja zakon, ki ureja varstvo avtorske in sorodnih pravic.

(2) Izdajatelji AVMS ne smejo predvajati kinematografskih del zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki pravic.

Zaščita otrok in mladoletnikov

17. člen

(1) Pornografske vsebine v tiskanih medijih ter na oglasnih površinah so lahko ponujene le tako, da jih otroci in mladoletniki ne morejo videti in kupiti.

(2) Dostop do pornografskih vsebin v elektronskih publikacijah mora biti s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito omejen tako, da otroci in mladoletniki do njih ne morejo dostopati.

(3) Inšpekcijski nadzor nad spoštovanjem prvega in drugega odstavka tega člena v časopisih in revijah ter elektronskih publikacijah, ki so mediji v skladu s tem zakonom, izvaja inšpektorat pristojnega ministrstva, Tržni inšpektorat Republike Slovenije pa v tiskanih in elektronskih publikacijah, ki niso mediji v skladu s tem zakonom.

(4) Zaščita otrok in mladoletnikov v elektronskih medijih je v tem zakonu urejena posebej.

(5) Otroci in mladoletniki v medijskih oziroma programskih vsebinah ne smejo biti uporabljeni kot komunikacijsko orodje za promocijo imena ali firme, blagovne znamke ali podobe sponzorja medijske vsebine v javnosti oziroma za pospeševanje pravnega prometa blaga, storitev, pravic ali obveznosti oziroma za pridobivanje poslovnih partnerjev sponzorja medijske vsebine, razen v dnevnoinformativnih oddajah, celovečernih igranih filmih, prenosih športnih dogodkov, nanizankah, nadaljevankeh in dokumentarnih filmih.

4. oddelek

PRAVICE IN OBVEZNOSTI IZDAJATELJA

Jurisdikcija Republike Slovenije

18. člen

(1) Šteje se, da je izdajatelj medija pod jurisdikcijo Republike Slovenije, kadar ima sedež v Republiki Sloveniji.

(2) Da ima izdajatelj medija sedež v Republiki Sloveniji, se šteje v primeru, ko ima izdajatelj medija glavno pisarno v Republiki Sloveniji in ko se uredniške odločitve v zvezi z razširjanjem medijskih vsebin sprejemajo v Republiki Sloveniji;

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se šteje, da ima izdajatelj medija sedež v Republiki Sloveniji, če ima v Republiki Sloveniji glavno pisarno, uredniške odločitve v zvezi z razširjanjem medijskih vsebin pa se sprejemajo v drugi državi članici EU, ali obratno, pod pogojem, da pretežni del delovne sile, vključene v dejavnost razširjanja medijskih vsebin, dela v Republiki Sloveniji.

(4) Če v primeru iz prejšnjega odstavka pretežni delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja medijskih vsebin, dela v Republiki Sloveniji in v tej drugi državi članici EU, se šteje, da ima izdajatelj medija sedež v Republiki Sloveniji, če ima glavno pisarno v Republiki Sloveniji.

(5) Če v primeru iz tretjega odstavka tega člena pretežni delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja medijskih vsebin, ne dela niti v Republiki Sloveniji niti v tej drugi državi članici EU, se šteje, da ima izdajatelj medija sedež v Republiki Sloveniji, če je v Republiki Sloveniji začel dejavnost razširjanja medijskih vsebin po tem zakonu in če vzdržuje stabilno in učinkovito povezavo z gospodarstvom Republike Slovenije.

(6) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov se šteje, da ima izdajatelj medija sedež v Republiki Sloveniji, če ima svojo glavno pisarno v Republiki Sloveniji, odločitve v zvezi z razširjanjem medijskih vsebin pa se sprejemajo v tretji državi-nečlanici EU, ali obratno, pod

pogojem, da večji delež delovne sile, vključene v opravljanje dejavnosti razširjanja medijskih vsebin, dela v Republiki Sloveniji.

(7) Če se za izdajatelja AVMS ne morejo uporabiti določbe iz prejšnjih odstavkov tega člena, in če izdajatelj AVMS ne sodi pod jurisdikcijo kake druge države, članice EU, ali podpisnice Konvencije Sveta Evrope o čezmejni televiziji, se šteje, da je pod jurisdikcijo Republike Slovenije izdajatelj, ki:

- uporablja frekvenco, ki mu jo je dodelil pristojni organ v Republiki Sloveniji;
- ne uporablja frekvence iz prejšnje alineje, vendar pa uporablja satelitsko zemeljsko postajo, ki pripada Republiki Sloveniji;
- ne uporablja niti frekvence niti satelitske zemeljske postaje iz prejšnjih dveh alinej, vendar pa uporablja satelitske zmogljivosti, ki pripada Republiki Sloveniji.

(8) Pod pristojnost Republike Slovenije ne spada izdajatelj AVMS, če je AVMS namenjena izključno sprejemu v tretjih državah-nečlanicah EU in ki jih javnost v eni ali več državah članicah EU neposredno ali posredno ne sprejema s standardno uporabniško opremo.

Razvid medijev

19. člen

(1) Izdajatelj mora najkasneje v roku 15 dni po začetku izdajanja medija priglasiti medij pri pristojnem ministrstvu zaradi vpisa v razvid medijev (v nadaljevanju: razvid).

(2) V predlogu za vpis v razvid je treba navesti:

- ime medija
- ime ali firmo in sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja;
- odgovorno osebo izdajatelja, kadar je izdajatelj pravna oseba;
- zvrst in časovni interval razširjanja medija;
- ime in priimek odgovornega urednika;
- sedež uredništva oziroma odgovornega urednika;
- način in predvideno območje razširjanja medijskih vsebin;
- jezik razširjanja medijskih vsebin;
- vire in način financiranja;
- podatke o vseh lastnikih medija in z njim povezanih osebah.

(3) Predlogu za vpis v razvid mora biti priložen temeljni pravni akt izdajatelja, ki je v skladu s tem zakonom, vsebinska zasnova medija, ki je v skladu s tem zakonom, in uredniški statut, ki je v skladu s tem zakonom.

(4) Izdajatelj ne more priglasiti medija, katerega ime je enako imenu medija, ki je že vpisan v razvid.

Vodenje razvida

20. člen

(1) Izdajatelj mora o spremembi podatkov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona in o prenehanju delovanja obvestiti pristojno ministrstvo v petnajstih (15) dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja.

(2) Izdajatelj mora vsako leto do konca meseca februarja s pisno izjavo potrditi pristojnemu ministrstvu, da so podatki iz razvida resnični in popolni.

(3) Pristojno ministrstvo zagotavlja enostaven, neposreden in stalen dostop do podatkov iz razvida.

(4) Podatki iz razvida so javni, razen podatkov o virih in načinu financiranja medija ter vsebinskih zasnov radijskih in televizijskih programov, ki še niso začeli oddajati.

Izbris iz razvida

21. člen

(1) Pristojno ministrstvo na zahtevo izdajatelja izbriše medij iz razvida, če je medij prenehal izdajati.

(2) Pristojno ministrstvo izbriše medij iz razvida po uradni dolžnosti v naslednjih primerih:

- če izdajatelj ne obstaja več;
- če izdajatelju preneha veljati dovoljenje za izvajanje dejavnosti iz 89. člena tega zakona, kadar je to dovoljenje potrebno po tem zakonu, ali če se mu to dovoljenje trajno prekliče;
- če medij ne deluje več kot šest (6) mesecev, razen v primerih, ko izhaja v daljših časovnih intervalih.

Vsebinska zasnova

22. člen

(1) Namen izdajanja in temeljna vsebinska izhodišča za delovanje medija določi izdajatelj s vsebinsko zasnovo.

(2) Izdajatelj s vsebinsko zasnovo določi najmanj:

- zvrst, časovni interval ter način razširjanja medija;
- kvantitativna razmerja med posameznimi vsebinskimi sklopi;
- vrednotno usmeritev medija, predvsem svetovnonazorsko opredelitev v povezavi z izražanjem mnenj in stališč medija.

(3) Izdajatelj samostojno oblikuje vsebinsko zasnovo medija in nosi temeljno odgovornost za njeno izvajanje.

(4) Pred spremembo ali dopolnitvijo vsebinske zasnove oziroma sprejemom nove vsebinske zasnove mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva. Mnenje uredništva je za izdajatelja

zavezujoče, če se zanj izreče najmanj 75 odstotkov (varianta: 65 odstotkov) pri glasovanju prisotnih članov uredništva.

(5) Podatki iz vsebinske zasnove radijskega ali televizijskega programa morajo biti enakim podatkom iz odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti iz 90. člena tega zakona, in sicer v delu, kjer so določene programske zahteve, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

Temeljni pravni akt izdajatelja

23. člen

(1) Temeljni pravni akt izdajatelja je pravni akt, ki ga sprejme najvišji organ izdajatelja in v katerem poleg prvin svoje organiziranosti in delovanja kot pravnega subjekta ureja tudi vprašanja, ki jih določa ta zakon.

(2) Temeljni pravni akt izdajatelja določi najmanj:

- način in pogoje za imenovanje in razreševanje odgovornega urednika;
- način sodelovanja oziroma stopnjo avtonomije uredništva pri imenovanju in razrešitvi odgovornega urednika;
- način sprejemanja vsebinske zasnove oziroma njenih sprememb ali dopolnitev;
- način sodelovanja uredništva pri sprejemanju sprememb ali dopolnitev vsebinske zasnove;
- pravna razmerja med izdajateljem in uredništvom;
- osnovna medsebojna razmerja znotraj uredništva;
- način zagotavljanja avtonomije uredništva pri urejanju razmerij znotraj uredništva;
- način in postopek za sprejem uredniškega statuta, skladen s tem zakonom, razen če gre za izdajatelje iz petega odstavka 27. člena tega zakona;
- pravice urednika in novinarja, ki nastanejo zaradi sprememb ali dopolnitev vsebinske zasnove, razen če so te pravice določene s poklicno kolektivno pogodbo širše oziroma ožje ravni.

Obvezna hramba objavljenih vsebin

24. člen

(1) Izdajatelji tiskanih medijev ali elektronskih publikacij morajo hraniti zapise vseh objavljenih medijskih vsebin najmanj 3 mesece od dneva njihove objave.

(2) Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov morajo najmanj 6 mesecev hraniti posnetke vsakega posameznega dneva programa z vsemi objavljenimi programskimi, oglaševalskimi in drugimi vsebinami, kakor so bile zaporedno predvajane v 24 urah, v obliki in na način, ki ju podrobneje predpiše agencija.

(3) Ponudniki AVMS na zahtevo ali radijev na zahtevo morajo najmanj 6 mesecev hraniti posnetke programskih vsebin ter spremljajočih oglaševalskih in drugih vsebin, po tem ko so jih zadnjič ponudili za ogled ali poslušanje, s spremljajočimi podatki ter v obliki in na način, ki ju podrobneje predpiše agencija.

(4) Izdajatelj morajo osebi, ki izkaže pravni interes, na njene stroške izročiti kopijo zapisa medijske vsebine oziroma posnetek programske vsebine, in sicer najpozneje v treh (3) dneh od prejema pisne zahteve. Kopija oziroma posnetek se izročita osebi, ki izkaže pravni interes, izključno v osebno rabo.

(5) Izdajatelj radijskih ali televizijskih programov morajo poleg posnetkov iz drugega odstavka tega člena najmanj 6 mesecev za vsak dan posebej hraniti tudi podatke o vseh predvajanih programskih, oglaševalskih in drugih vsebinah. Podatki morajo vsebovati informacije o datumu predvajanja vsebine, začetnem času, njenem trajanju, naslovu, vrsti in zvrsti ter informacije o vrsti produkcije in producentu/-ih, kakor jih podrobneje določi agencija.

(6) Izdajatelj AVMS morajo najmanj eno leto hraniti podatke o predvajanih evropskih avdiovizualnih delih v letnem oddajnem času za preteklo koledarsko leto. Podatki morajo vsebovati informacije o datumu in času, ko so bila predvajana ali na voljo za ogled, trajanju, naslovu, vrsti in zvrsti dela ter o vrsti produkcije in producentu/-ih, kakor jih podrobneje določi agencija.

(7) Agencija od izdajateljev elektronskih medijev zahteva izročitev posnetkov programskih vsebin oziroma posredovanje podatkov iz tega člena skladno s 97. členom tega zakona.

(8) V primeru tehnične okvare, zaradi katere izdajatelj ni shranil določenega dela predvajane zvočne ali avdiovizualne vsebine, je izdajatelj o okvari in obsegu neposnete predvajane ali ponujene programske vsebine dolžan v roku treh dni pisno obvestiti agencijo.

5. oddelek

PRAVICE IN OBVEZNOSTI UREDNIŠTVA

Odgovorni urednik

25. člen

(1) Vsak medij mora imeti odgovornega urednika, ki ga imenuje in razrešuje izdajatelj v skladu s tem zakonom in svojim temeljnim pravnim aktom. Pred imenovanjem ali razrešitvijo odgovornega urednika mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva, če ni v temeljnem pravnem aktu določen močnejši vpliv uredništva. Mnenje uredništva je za izdajatelja zavezujoče, če se zanj izreče najmanj 75 odstotkov (varianta: 65 odstotkov) pri glasovanju prisotnih članov uredništva.

(2) Odgovorni urednik:

- organizacijsko in operativno vodi uredništvo,
- imenuje urednike posameznih rubrik oziroma vsebinskih sklopov,
- v imenu in za račun izdajatelja odgovarja za objavljene vsebine,
- izvršuje nadzor nad izborom in organizacijo objavljenih vsebin,
- odgovarja za uresničevanje vsebinske zasnove,
- opravlja druge naloge, določene s tem zakonom,
- opravlja druge naloge, določene s temeljnim pravnim aktom izdajatelja.

(3) Odgovorni urednik odgovarja za vsako objavljeno informacijo, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Odgovorni urednik v imenu in za račun izdajatelja sodeluje v postopkih zoper izdajatelja ali jih vodi, in odgovarja za njegove obveznosti, če ta ali drug zakon ne določajo drugače.

(5) Če ima medij več odgovornih urednikov, vsak od njih odgovarja za objave informacij v tistem programskem sklopu, za katerega je odgovoren.

(6) Imenovanje odgovornih urednikov radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija oziroma odgovornega urednika Slovenske tiskovne agencije določata posebna zakona.

(7) Določbe drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena ne veljajo za odgovornega urednika parlamentarnega televizijskega programa.

Pogoji za odgovornega urednika

26. člen

(1) Odgovorni urednik je lahko oseba, ki:

- ima izkaz o aktivnem znanju slovenskega jezika, če ni državljan Republike Slovenije;
- ima izkaz o aktivnem znanju italijanskega oziroma madžarskega jezika, v primeru ko gre za medij madžarske ali italijanske narodne skupnosti;
- je poslovno sposobna;
- ji ni izrečena prepoved opravljanja poklica, dejavnosti ali javnega nastopanja;
- ni član organa nadzora oziroma ne opravlja naloge nadzora pri izdajatelju.

(2) Določbi prve in druge alineje prejšnjega odstavka ne veljata za odgovornega urednika medija, ki je slovenska licenčna različica tujega medija, oziroma odgovornega medija, ki razširja medijske vsebine, ki so v prvi vrsti namenjene bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem iz druge jezikovne skupine, v tujem jeziku v skladu z določbami tega zakona.

(3) Odgovorni urednik ne more biti oseba, ki po ustavi ali zakonu uživa imuniteto.

(4) Za odgovornega urednika tudi ne more biti imenovana oseba, ki je član organa politične stranke, poslanec v državnem zboru ali Evropskem parlamentu, član državnega sveta, župan, načelnik upravne enote ali direktor občinske uprave.

Uredništvo

27. člen

- (1) Uredništvo sestavljajo odgovorni urednik oziroma odgovorni uredniki, drugi uredniki in novinarji. V primeru, da pri izdajatelju medija ni zaposlenih več urednikov ali novinarjev, lahko opravlja funkcijo uredništva odgovorni urednik sam.
- (2) Sestavo uredništev radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija ter parlamentarnega televizijskega programa in Slovenske tiskovne agencije določajo posebni zakoni.
- (3) Uredništvo, uredniki, novinarji in avtorji drugih prispevkov so v okviru vsebinske zasnove in v skladu s temeljnim pravnim aktom izdajatelja pri svojem delu neodvisni in samostojni.
- (4) Izdajatelj skladno s svojim temeljnim pravnim aktom in v soglasju z uredništvom sprejme uredniški statut, v katerem uredi postopek razreševanja konfliktov med izdajateljem ter uredništvom oziroma odgovornim urednikom ter določi vpliv uredništva ter način njegovega izvajanja na vse zanj pomembne kadrovske, strateške in organizacijske odločitve izdajatelja.
- (5) Določba prejšnjega odstavka ne velja za izdajatelje medije, katerih uredništva štejejo manj kot 5 članov, za Radiotelevizijo Slovenija in izdajatelja parlamentarnega televizijskega programa ter za Slovensko tiskovno agencijo.

Novinarji

28. člen

- (1) Novinar ni dolžan razkriti vira informacij, razen v primerih, ko to določa kazenska zakonodaja.
- (2) Novinarju se ne sme odpovedati delovnega razmerja ali prekiniti sklenjene pogodbe z njim, zmanjšati plače, spremeniti statusa v uredništvu ali kako drugače poslabšati njegovega položaja zaradi izražanja mnenj in stališč, ki so v skladu s vsebinsko zasnovo ter s profesionalnimi pravili, merili in standardi.
- (3) Vsebinska zasnova in novinarski kodeks, ki določa profesionalna pravila, merila in standarde, sta del pogodbe o zaposlitvi oziroma del pogodbe delovnega ali civilnega prava, sklenjene med izdajateljem in novinarjem (v nadaljevanju: pogodba).
- (4) Posebne pravice urednika in novinarja, ki nastanejo zaradi sprememb ali dopolnitev vsebinske zasnove, se določijo s poklicno kolektivno pogodbo.
- (5) V primeru sprememb ali dopolnitev vsebinske zasnove medija, ki so v nasprotju z izražanjem mnenj in stališč prvotne vsebinske zasnove, lahko urednik ali novinar brez odpovednega roka prekine svojo pogodbo in je upravičen do odpravnine v znesku, ki bi ga

prejel, če bi pogodbo prekinil izdajatelj. Višina odpravnine se določi v temeljnem pravnem aktu oziroma v pogodbi, če ni določena s poklicno kolektivno pogodbo širše oziroma ožje ravni.

Samostojni novinar

29. člen

(1) Status samostojnega novinarja se pridobi z vpisom v razvid samostojnih novinarjev pri pristojnem ministrstvu, po predhodnem mnenju registriranih strokovnih organizacij novinarjev. O vpisu v razvid odloči pristojni minister.

(2) V razvid iz prejšnjega odstavka se vpiše, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ima izkaz o aktivnem znanju slovenskega jezika, če ni državljan Republike Slovenije;
- da redno opravlja novinarsko dejavnost kot edini ali glavni poklic;
- da ima dokazila, da prejema večino letnih prihodkov iz naslova opravljanja novinarske dejavnosti;
- da ima dokazila o objavah v medijih;
- da mu ni s pravnomočno sodno odločbo prepovedano opravljanje te dejavnosti;
- da ne opravlja dejavnosti ali sodeluje pri opravljanju dejavnosti, ki so v konfliktu z naravo novinarskega dela, kot so marketinška svetovanja, PR svetovanja, oglaševanje izdelkov ali storitev in druge dejavnosti, ki so v konfliktu z naravo novinarskega dela v skladu z mednarodnimi strokovnimi in etičnimi standardi novinarske dejavnosti.

(3) Pristojno ministrstvo izbriše iz razvida osebo, ki ne izpolnjuje več pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Oseba, ki ne dosega večino letnih prihodkov iz naslova opravljanja novinarske dejavnosti, izpolnjuje pa vse ostale pogoje iz drugega odstavka tega člena, lahko pridobi pogojni status samostojnega novinarja za čas enega (1) leta. Pravice iz naslova tega statusa lahko uveljavlja zgolj za prihodke pridobljene iz naslova opravljanja novinarskega dela. Po preteku enega (1) leta od pridobitve pogojnega statusa samostojnega novinarja mora oseba izkazati, da je večino prihodkov v tem obdobju prejela iz novinarske dejavnosti, sicer se ji ne podeli status samostojnega novinarja. Vsaka oseba lahko pridobi pogojni status samostojnega novinarja največ enkrat v petih letih.

(5) Vlada Republike Slovenije na predlog pristojnega ministra z uredbo predpiše postopek in podrobnejša merila za pridobitev statusa samostojnega novinarja in za vodenje razvida samostojnih novinarjev kot javne knjige.

(6) Z uredbo iz prejšnjega odstavka se določi način in postopek občasnega preverjanja izpolnjevanja pogojev iz drugega odstavka tega člena, ki jih morajo za vpis v razvid izpolnjevati samostojni novinarji.

(7) Organ, pristojen za podelitev statusa samostojnega novinarja in vodenje razvida samostojnih novinarjev, zagotavlja javnosti enostaven, neposreden in stalen dostop do podatkov o samostojnih novinarjih.

6. oddelek

OBVEZNI PODATKI

Impresum in identifikacija medija

30. člen

(1) Izdajatelj mora v mediju na primeren način zagotoviti objavo naslednjih podatkov:

- ime oziroma firmo in stalno prebivališče oziroma sedež izdajatelja;
- ime medija, kadar gre za tiskani medij ali elektronsko publikacijo;
- maloprodajno ceno izvoda ali navedbo brezplačnosti, kadar gre za tiskani medij, če cena ali navedba brezplačnosti ni natisnjena drugje;
- navedbo vira financiranja, če gre za tiskani medij, ki se sofinancira iz javnih sredstev;
- elektronski naslov ali naslov spletne strani izdajatelja, ki uporabniku omogoča hitro navezovanje stika z izdajateljem;
- ime in priimek odgovornega urednika oziroma odgovornih urednikov ter imena in priimke urednikov posameznih programskih sklopov, kadar je to v skladu z notranjo organizacijo uredništva;
- ime oziroma firmo in sedež tiskarne ter datum natisa ali ponatisa, število tiskanih izvodov ter oznako ISBN, ISSN, ISMN ali drugo mednarodno oznako, kadar gre za tiskani medij;
- naziv, sedež, elektronski naslov in naslov spletne strani organa, pristojnega za nadzor nad določbami tega zakona, ki urejajo elektronske medije, kadar gre za AVMS.

(2) V primerih, ko vsebuje posamezni nosilec objavljanja medijskih vsebin kazalo ali razvid po katalogu programske vsebine, mora kazalo ali razvid po katalogu vsebovati navedbo, kje se nahaja impresum.

(3) Identifikacija elektronskega medija, kakor je določena v dovoljenju za izvajanje dejavnosti iz 89. člena tega zakona oziroma v evidenci iz 91. člena tega zakona, mora izhajati iz imena medija in omogočati prepoznavanje in nedvoumno razlikovanje medija od drugih medijev.

(4) Izdajatelj televizijskega programa mora zagotoviti stalno objavo identifikacije na vidnem mestu v svojem programu, izdajatelj radijskega programa pa mora zagotoviti objavo identifikacije najmanj dvakrat na vsako uro oddajanja svojega programa. Določbe tega odstavka smiselno veljajo za ponudnike storitev na zahtevo.

Drugi obvezni podatki v elektronskih medijih

31. člen

Izdajatelj elektronskega medija mora na ustreznih mestih vsake posamezne programske vsebine zagotoviti objavo naslednjih podatkov:

- imena avtorjev objavljenih prispevkov, razen če posamezen avtor določi drugače;

- podatek o producentu programske vsebine in njegovem razmerju do naročnika;
- izvor avdiovizualnega dela oziroma podatek o tem, da je delo nastalo v neodvisni produkciji;
- datum produkcije (mesec in leto);
- imena oziroma firme imetnikov materialnih avtorskih pravic glede objavljenih programskih vsebin v primeru AVMS;
- ime pravne ali fizične osebe, ki hrani uporabljeni predmet kulturne dediščine ali arhivalijo oziroma ustrezno reprodukcijo;
- ime medija, po katerem je prevzeta programska vsebina ali njen izsek, razen če je z medsebojno pogodbo določeno drugače.

Objava nujnega sporočila

32. člen

Medij mora na zahtevo državnih organov, javnih agencij, javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno objaviti nujno sporočilo v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine, ter varnosti države. Za resničnost in točnost sporočila odgovarja tisti, ki ga je posredoval mediju.

7. oddelek

PRAVICA DO POPRAVKA IN ODGOVORA

Pravica do popravka

33. člen

(1) Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov popravek objavljene vsebine.

(2) Popravek pomeni zanikanje oziroma popravljanje neresničnih ali napačnih navedb v objavljeni vsebini, s katero je bila kršena pravica te osebe.

(3) Objava popravka se lahko zahteva v tridesetih (30) dneh od objave vsebine oziroma od dneva, ko je oseba, katere pravica je bila prizadeta, izvedela za objavo, če zanjo iz objektivnih razlogov ni mogla izvedeti v okviru danega roka, vendar najkasneje v roku treh (3) mesecev po objavi.

34. člen

(1) Objava popravka se zahteva pisno. Zahteva se naslovi s priporočeno pošto na izdajatelja, z označbo: za odgovornega urednika. Izdajatelj mora zahtevo izročiti odgovornemu uredniku, v primeru njegove odsotnosti pa osebi, ki ga nadomešča.

(2) Zahteva mora biti podpisana s strani prizadete osebe. Iz zahteve mora biti jasno razvidno, da gre za popravek. V zahtevi za objavo popravka mora biti navedena vsebina, na katero se nanaša popravek, in datum objave vsebine, na katero se popravek nanaša.

(3) Zahteva za objavo popravka mora navesti tudi naslov popravka. V primeru, da naslov popravka ni naveden oziroma iz vsebine ni razviden, ga določi po lastni presoji odgovorni urednik.

(4) Odgovorni urednik mora prizadetega pred objavo popravka obvestiti o mestu in terminu objave popravka

(5) Popravek se mora objaviti brez sprememb in dopolnitev. Dopustni so samo pravopisni popravki, avtor popravka pa mora biti o njih obveščen.

(6) Popravek mora biti objavljen na takem mestu, v terminu in na način, da je njegova objava enakovredna objavi vsebine, na katero se nanaša.

(7) V isti izdaji oziroma oddaji ali časovno istočasno ne sme biti hkrati s popravkom objavljen komentar tega popravka ali odgovor nanj.

(8) Popravek mora biti objavljen:

- če medij izhaja mesečno ali v večjih časovnih presledkih in zahteva po objavi prispe vsaj štirinajst (14) dni pred izidom, v prvi izdaji oziroma oddaji medija po prejemu popravka;
- če se vsebina medija spreminja ali dopolnjuje večkrat dnevno v roku osemindvajset (48) ur po prejemu popravka;
- v vseh drugih primerih najkasneje v tretji izdaji oziroma enakovredni oddaji po prejemu popravka.

(9) V primeru, ko odgovorni urednik zavrže zahtevo za objavo popravka, mora prizadetega najkasneje v roku dveh (2) delovnih dni po prejemu zahteve za objavo popravka pisno s priporočeno pošto obvestiti o zavrženju zahteve za objavo popravka. Odločitev mora vsebovati pisno obrazložitev in navedbo razlogov za zavrženje zahteve za objavo popravka.

(10) V primeru, ko odgovorni urednik zavrne zahtevo za objavo popravka, mora prizadetega najkasneje v roku treh (3) delovnih dni po prejemu zahteve za objavo popravka pisno s priporočeno pošto obvestiti o zavrnitvi zahteve za objavo popravka. Odločitev mora vsebovati pisno obrazložitev in navedbo razlogov za zavrnitev zahteve za objavo popravka.

35. člen

(1) Odgovorni urednik lahko zavrže zahtevo za objavo popravka v naslednjih primerih:

- če zahteve za objavo popravka ni podpisala prizadeta oseba;
- če je bila zahteva za objavo popravka dana po preteku roka za vložitev zahteve za objavo popravka

– če je bila prizadeta oseba pravna oseba ali fizična oseba, ki v objavljeni vsebini nastopa v zvezi s pravno osebo, in je bila pred objavo vsebine pisno seznanjena z vsebino, ki bo predmet objave in ji je bila dana možnost za zanikanje ali popravek navedb, pa tega ni storila v roku treh (3) dni.

(2) Odgovorni urednik lahko zavrne zahtevo za objavo popravka v naslednjih primerih:

- če se zahtevani popravek ne nanaša na vsebino, na katero se sklicuje oseba, ki zahteva popravek;
- če zahtevani popravek ne navaja dejstev, s katerimi se zanika ali popravlja objavljene neresnične ali napačne navedbe;
- če zahtevani popravek navaja poleg dejstev s katerimi se zanika ali popravlja objavljene navedbe tudi druge navedbe, upravičenec pa po predhodnem pozivu ne spremeni vsebine popravka tako, da navaja zgolj dejstva, s katerimi se zanika ali popravlja objavljene navedbe;
- če bi bila objava popravka protipravna;
- če je zahtevani popravek nesorazmerno daljši od vsebine, v katerem so navedbe, zaradi katerih se zahteva objava popravka, oziroma od dela vsebine, na katerega se zahteva za objavo popravka neposredno nanaša;
- če je bila zahtevana objava popravka z isto vsebino, kot jo ima popravek, o katerem že teče spor pred sodiščem zaradi zavrnitve objave ali zaradi neustreznosti njegove objave.

36. člen

Objava popravka se lahko zahteva tudi, če je bila vsebina objavljena v mediju ali AVMS, ki je prenehala delovati. Upravičenec lahko od tedanjega izdajatelja oziroma od njegovega pravnega naslednika zahteva, da na svoje stroške poskrbi za objavo popravka v drugem mediju ali medijski storitvi, ki je po obsegu in kvaliteti razširjanja vsebin primerljiv s prvim.

37. člen

Če prizadeta oseba v roku osem (8) dni od objave vsebine pisno napove, da bo zahtevala objavo popravka ali zahteva objavo popravka, mora izdajatelj hraniti kopijo vsebine, za katero se zahteva popravek, dokler oseba lahko zahteva objavo popravka, oziroma v primeru, ko je zahtevala objavo popravka, dokler ne poteče rok za vložitev tožbe in začetek postopka pred sodiščem, oziroma v primeru, ko vloži tožbo in začne postopek pred sodiščem, dokler ni končan sodni postopek.

38. člen

(1) Če odgovorni urednik ne objavi popravka v roku in na način, določen s tem zakonom, ima tisti, ki zahteva objavo popravka, pravico zoper izdajatelja vložiti tožbo za objavo popravka pri sodišču, pristojnem za obravnavo in odločanje v sporih iz civilnopravnih razmerij, na območju katerega je sedež oziroma stalno prebivališče izdajatelja.

(2) Tožba se lahko vloži najpozneje v tridesetih (30) dneh po preteku roka za objavo popravka, oziroma od dneva, ko je bil popravek objavljen na način, ki ni v skladu s tem zakonom.

39. člen

(1) Toženec mora odgovoriti na tožbo v roku petnajst (15) dni od prejema tožbe. Prvi narok za glavno obravnavo mora biti opravljen najkasneje v roku trideset (30) dni po prejemu odgovora na tožbo.

(2) Postopek pred sodiščem prve stopnje po tem členu je nujen in o njem odloča sodišče prednostno. Sodba mora biti vročena strankam in organu pristojnem za nadzor nad določbami tega zakona najkasneje v roku treh (3) mesecev po vložitvi tožbe.

40. člen

Obravnava tožbe za objavo popravka je omejena na obravnavanje in dokazovanje dejstev, od katerih je odvisna toženčeva dolžnost objave popravka.

41. člen

Sodišče mora izdati sodbo in jo pisno izdelati ter vročiti strankam v petnajstih (15) dneh po končani glavni obravnavi.

42. člen

(1) Zoper sodbo sodišča prve stopnje lahko stranki v osmih (8) dneh od njene vročitve vložita pritožbo. O pritožbi odloča višje sodišče.

(2) Pritožba se vroči nasprotni stranki, katera lahko v osmih (8) dneh nanjo odgovori. Pravočasno in dovoljeno pritožbo pošlje sodišče prve stopnje z vsemi spisi višjemu sodišču v treh (3) dneh po prejemu odgovora na pritožbo ali najkasneje v treh (3) dnevih po izteku roka za odgovor na pritožbo.

(3) Višje sodišče mora odločiti o pritožbi v petnajstih (15) dneh od dneva, ko prejme pritožbo s spisom.

43. člen

Overjen prepis pravnomočne sodbe pošlje sodišče nemudoma izdajatelju, pri katerem mora biti popravek objavljen, in ga naslovi na odgovornega urednika, ter organu, ki je pristojen za nadzor nad določbami tega zakona.

Pravica do odgovora

44. člen

Vsakdo ima pravico od odgovornega urednika zahtevati, da brezplačno objavi njegov odgovor na objavljeno vsebino, kadar je odgovor v interesu javnosti, ker se v njem z utemeljenimi navedbami in na podlagi posebnih znanj ali izkušenj zanika, bistveno popravlja ali bistveno dopolnjuje navedbe v objavljeni vsebini, ki je posebnega pomena za javnost.

45. člen

Odgovor mora biti objavljen:

- če medij izhaja mesečno ali v večjih časovnih presledkih in zahteva po objavi prispe vsaj štirinajst (14) dni pred izidom, najkasneje v četrti izdaji oziroma oddaji medija po prejemu odgovora;
- v vseh drugih primerih najkasneje v sedmi izdaji oziroma enakovredni oddaji medija po prejemu odgovora
- če se vsebina medija spreminja ali dopolnjuje večkrat dnevno v roku petih (5) delovnih dni po prejemu odgovora.

46. člen

- (1) Odgovor se mora objaviti brez sprememb in dopolnitev, razen pravopisnih popravkov.
- (2) Odgovorni urednik ima pravico, da od avtorja pred objavo zahteva skrajšanje odgovora.
- (3) Glede odgovora se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na popravek, razen določba osmega odstavka 34. člena tega zakona, s tem da lahko odgovorni urednik zavrne objavo vsebinsko enakih odgovorov, potem ko je enega že objavil.

Skupni določbi

47. člen

- (1) V postopku sodnega varstva se glede pravice do odgovora smiselno uporabljajo določbe tega oddelka glede postopka v zvezi s pravico do popravka.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se v sodnih sporih v zvezi z objavo popravka ali odgovora smiselno uporabljajo določbe zakona o pravnem postopku.

8. oddelek

INFORMACIJE ZA NOVINARJE

Dostop do informacij za novinarje

48. člen

(1) Informacije za novinarje po tem zakonu so informacije, ki jih organ na lastno pobudo posreduje novinarju, in informacije organa, ki jih organ posreduje novinarju kot odgovor na vprašanje in so vezane na delovno področje organa, ter informacije javnega značaja v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(2) Posredovanje informacij za novinarje lahko novinarji zahtevajo od vseh organov, ki jih kot zavezance določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(3) Organi za omogočanje posredovanja informacij za novinarje določijo odgovorno osebo zaradi izvajanja določb tega člena in javno objavijo njeno osebno ime, službeno telefonsko številko in naslov službene elektronske pošte. Organi posredujejo podatke o odgovorni osebi pristojnemu ministrstvu.

(4) Če bo organ pisno zahtevo za pridobitev informacije za novinarje zavrnil, mora o nameravani zavrnitvi pisno obvestiti novinarja do konca naslednjega delovnega dne od prejema zahteve.

(5) Organ lahko novinarju zavrne ali delno zavrne odgovor na vprašanje, če so zahtevane informacije izvzete iz prostega dostopa po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, ali če odgovor na vprašanje ni vezan na delovno področje organa.

(6) Organi morajo novinarju poslati odgovor na pisno zahtevo za pridobitev informacije za novinarje najpozneje v petih delovnih dnevih od prejema zahteve. Odgovor vsebuje ime novinarja, ki je vprašanje postavil, navedbo vsebine zahteve ter obrazloženo odločitev o zavrnitvi oziroma odgovor na vprašanje.

(7) Če organ zaradi izvedbe delnega dostopa ali velikega obsega dokumentarnega gradiva potrebuje več časa za posredovanje informacij javnega značaja v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, lahko podaljša rok iz prejšnjega odstavka za največ 30 delovnih dni. O podaljšanju roka mora organ, vključno z obrazložitvijo razloga za podaljšanje, pisno obvestiti medij najkasneje 3 delovne dni po prejemu zahteve za pridobitev informacij za novinarje.

(8) Zavrnilni odgovor iz petega odstavka tega člena se šteje kot zavrnilna odločba.

(9) Pritožba zoper zavrnilno odločbo iz prejšnjega odstavka ali zoper molk organa ni dovoljena, če zavrnilni ali izostali odgovor ne izhaja iz dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, s katerim razpolaga organ.

(10) O pritožbi iz prejšnjega odstavka odloča informacijski pooblaščenec. Organ mora odločbo, izdano na podlagi pritožbe, izvršiti nemudoma, najpozneje pa v petih delovnih dnevih od vročitve odločbe informacijskega pooblaščenca.

(11) Če je bila informacija za novinarje v mediju objavljena v celoti in dobesedno, avtor programskega prispevka in odgovorni urednik nista odškodninsko in kazensko odgovorna za vsebinsko točno objavo javne informacije. Za resničnost in točnost take informacije je odgovoren organ, ki jo je dal.

9. oddelek

ZAHTEVJE IN OMEJITVE V OGLAŠEVALSKIH VSEBINAH

Splošno

49. člen

(1) Oglaševalske vsebine v medijih se morajo povsem jasno prepoznati in se posebej ločiti od drugih medijskih vsebin.

(2) Oglaševalske vsebine, ki bi lahko po slogu ali obliki zavedle bralca v zmotu, da gre za medijske vsebine, morajo biti označene kot oglas, oglasno sporočilo ali plačana objava ter vsebovati podatek o naročniku objave. Druge tekstovne oznake so prepovedane.

(3) Neodplačno objavljene oglaševalske vsebine morajo biti posebej označene kot take.

Prepoved spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti z oglaševanjem

50. člen

Z oglaševanjem se ne sme:

- neupravičeno, nezakonito ali protiustavno posegati v človekove pravice in svoboščine;
- prizadeti človekovega dostojanstva;
- vzpodbujati diskriminacije na podlagi spola, rase ali etnične pripadnosti, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti ali telesne oziroma duševne prizadetosti, starosti, spolne usmerjenosti ter verske ali politične nestrpnosti;
- vzpodbujati dejanj, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščititi okolja ali kulturne dediščine;
- žaliti verskih ali političnih prepričanj.

Varstvo otrok in mladoletnikov v oglaševanju

51. člen

(1) Oglaševalske vsebine, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci in mladoletniki, ali v katerih nastopajo otroci in mladoletniki, ne smejo vsebovati prizorov nasilja, pornografije in drugih vsebin, ki bi lahko škodovale njihovem zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju, ali kako drugače negativno vplivale na dovzetnost otrok in mladoletnikov.

(2) Oglaševanje ne sme telesno, moralno ali psihično prizadeti otrok in mladoletnikov. Zato se z oglaševalskimi vsebinami ne sme:

- neposredno vzpodbujati otrok in mladoletnikov k nakupu ali najemu proizvodov ali storitev z izkoriščanjem njihove nezkušenosti in lahkovernosti;
- neposredno vzpodbujati otrok in mladoletnikov, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup ali najem proizvodov ali storitev;
- izkoriščati posebnega zaupanja otrok in mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe;
- neupravičeno prikazovati otrok in mladoletnikov v nevarnih situacijah.

Prikrito oglaševanje

52. člen

(1) Prikrito oglaševanje je prepovedano. Za prikrito oglaševanje odgovarjata naročnik objave in izdajatelj.

(2) Pri oglaševanju je prepovedano uporabljati tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševanih vsebin.

(3) V primeru oglaševanja iz tega člena velja domneva, da je bilo storjeno z namenom. Da je bilo takšno oglaševanje storjeno z namenom, se šteje zlasti takrat, kadar je bilo opravljeno za plačilo ali podobno nadomestilo.

Prepovedano oglaševanje

53. člen

(1) Oglaševanje cigaret in drugih tobačnih izdelkov je prepovedano.

(2) Oglaševanje zdravil in zdravstvenih storitev, ki jih je mogoče dobiti zgolj na recept, je prepovedano.

(3) Oglaševanje alkoholnih pijač prek medijev je prepovedano, razen če je z zakonom določeno drugače.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka oglaševanje alkoholnih pijač v nobenem primeru ne sme biti izrecno namenjeno otrokom in mladoletnikom ter ne sme spodbujati čezmernega uživanja takšnih pijač.

Resničnost in točnost navedb oziroma podatkov v oglaševalski vsebini

54. člen

(1) Za resničnost in točnost navedb oziroma podatkov v oglaševalski vsebini je odgovoren naročnik oziroma oglaševalec, za skladnost oglaševalske vsebine s tem zakonom in s vsebinsko zasnovo medija pa izdajatelj.

(2) Naročnik oglaševalske vsebine ne sme posegati v uredniško neodvisnost medija.

Sponsoriranje

55. člen

(1) S sponsoriranjem se ne sme vplivati na sponzorirane vsebine in na njihovo umestitev v mediju ter s tem omejevati uredniške neodvisnosti medija.

(2) Sponzorirana vsebina mora biti jasno označena kot takšna, z navedbo sponzorjevega imena ali njegovega znaka.

56. člen

(1) Sponsoriranje s strani podjetij, katerih dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov, je prepovedano.

(2) Kadar medijske vsebine sponzorirajo podjetja, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil ali zdravstvenih storitev, se lahko promovira ime ali podoba podjetja, ne smejo pa se promovirati posamična zdravila ali zdravstvene storitve, ki so na voljo zgolj na recept.

D r u g o p o g l a v j e

POSEBNE DOLOČBE O ELEKTRONSKIH MEDIJIH

1. oddelek

SPLOŠNO

Področje uporabe

57. člen

- (1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za televizijske programe, radijske programe, AVMS na zahtevo in radie na zahtevo, če ni z zakonom določeno drugače.
- (2) Za razširjanje programskih vsebin, ki jih isti izdajatelj ponuja tako linearno kot nelinearno, so zahteve iz tega zakona izpolnjene z izpolnjevanjem zahtev, ki so določene za linearne AVMS.
- (3) Če so hkrati ponujene različne vrste programov / storitev, to je linearne in nelinearne, ki so med seboj jasno ločene, se uporabljajo določila tega zakona za vsako posamezno storitev glede na njeno naravo.

Svoboda sprejemanja AVMS iz drugih držav

58. člen

Republika Slovenija zagotavlja svobodo sprejemanja in razširjanja AVMS iz drugih držav na njeno območje in ne omejuje njihovega prenašanja na svojem ozemlju izven obsega razlogov, ki jih kot omejitve te pravice določa ta zakon in pravni red Republike Slovenije.

Omejitev svobode sprejemanja in razširjanja televizijskega programa

59. člen

- (1) Republika Slovenija lahko začasno omeji svobodo sprejemanja in razširjanja televizijskega programa, če gre za naslednji kršitvi:
- televizijski program, ki prihaja iz druge države, očitno, resno in huje krši varstvo mladoletnikov, kot je zagotovljeno v skladu s tem zakonom in veljavnim pravnim redom v Republiki Sloveniji, ali kadar televizijski program spodbuja nestrpnost na podlagi rase, spola, vere ali narodnosti ali drugače huje in resno krši pravni red v Republiki Sloveniji, in
 - izdajatelj televizijskega programa je v zadnjih 12 mesecih kršil določbo 1. alinee tega odstavka vsaj še v dveh primerih;
- (2) V primeru, ko izdajatelj televizijskega programa krši obe alineji iz prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije obvesti izdajatelja televizijskega programa, državo pod katero jurisdikcijo sodi izdajatelj in Evropsko Komisijo, če gre za članico EU, o domnevnih

kršitvah. V sporočilu navede ukrepe, ki jih namerava sprejeti, če se kršitev ne odpravi oziroma, če se ponovi.

(3) Država ali Komisija EU lahko zahtevata posvetovanje o predlaganih ukrepih s strani Republike Slovenije in to v 15 dneh, ko sta prejeli prvo obvestilo. V kolikor se posvetovanje ne konča z mirno poravnavo, domnevna kršitev pa ostaja, lahko pristojni organ Republike Slovenije sprejme ukrepe v skladu z zakonom. V primerih, ko je kršitev podana s strani izdajatelja televizijskega programa, ki se sprejema ali razširja v Republiki Sloveniji in sodi pod jurisdikcijo države članice EU, obvesti komisijo EU o sprejetih ukrepih.

Omejitev svobode ponujanja in dostopanja do AVMS na zahtevo

60. člen

(1) Republika Slovenija lahko sprejme ukrepe za začasno omejitev svobode ponujanja in dostopanja do AVMS na zahtevo, če gre za:

- zagotavljanje javnega reda, zlasti preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in kazenskega pregona kaznivih dejanj, vključno z varstvom mladoletnikov in bojem proti spodbujanju sovraštva zaradi rase, spola, veroizpovedi ali narodnosti, ter kršitve človekovega dostojanstva,
- varovanje javnega zdravja,
- zagotavljanje javne varnosti, vključno z varstvom nacionalne varnosti in obrambe,
- varstvo potrošnikov, vključno z varstvom vseh drugih zakonitih interesov prebivalcev in državljanov Republike Slovenije

2. Republika Slovenija lahko sprejme ukrepe proti AVMS na zahtevo, ki posega v cilje iz prve točke tega člena ali predstavlja resno in nevarno tveganje, da bo ogrozila te cilje.

3. Sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni s cilji iz prve točke tega odstavka.

4. Pred ukrepanjem, ne glede na sodne postopke, vključno s predhodnimi postopki in dejanji v okviru kazenske preiskave, mora Republika Slovenija zahtevati od države, pod katere pristojnost sodi ponudnik AVMS na zahtevo, da sama sprejme ukrepe.

5. Republika Slovenija lahko ukrepa, če država, pod katere pristojnost sodi ponudnik, ukrepov ni sprejela ali sprejeti ukrepi niso bili učinkoviti.

6. O nameri, da bo ukrepala, Republika Slovenija obvesti državo članico, pod katere pristojnost sodi ponudnik, ter Evropsko komisijo, če gre za državo članico EU.

(2) V nujnih primerih sme Republika Slovenija odstopiti od pogojev iz 4.-6. točke prejšnjega odstavka. O tem mora v najkrajšem možnem času obvestiti državo, pod katere jurisdikcijo sodi ponudnik, ter Evropsko komisijo, če gre za državo članico EU.

Uporaba strožjih pravil

61. člen

(1) Republika Slovenija lahko naloži izdajatelju televizijskega programa, ki sodi pod jurisdikcijo Republike Slovenije, vendar je njegov program v celoti ali večinoma usmerjen proti ozemlju druge države članice EU, naj spoštuje v tej državi veljavna natančnejša ali strožja pravila splošnega javnega interesa in to na področjih, ki jih zajema direktiva.

Republika Slovenija lahko to stori na utemeljeno zahtevo te države.

(2) Republika Slovenija v dveh mesecih obvesti državo članico EU, ki je zahtevala ukrepanje iz prvega odstavka, o rezultatih, ki jih je dosegla v zvezi z njeno zahtevo.

(3) Republika Slovenija lahko zaprosi odbor za stike, ustanovljen v skladu z 29. členom direktive, naj preuči primer.

Sodelovanje med regulatornimi organi držav članic

62. člen

Agencija mora drugi državi članici ali Komisiji na njuno zahtevo predložiti informacije, potrebne za uporabo določb 18., 58., 59., 60. in 61. člena tega zakona.

2. oddelek

POSEBNE PRAVICE IN OBVEZNOSTI

Pravica do kratkega poročanja

63. člen

(1) Vsak izdajatelj televizijskega programa s sedežem v državi članici EU ima pod pravičnimi, razumnimi, nediskriminatornimi in pravočasno objavljenimi pogoji pravico do kratkega poročanja o vseh pomembnih prireditvah in drugih dogodkih v javnem interesu (v nadaljevanju: dogodek), ki jih ekskluzivno prenaša izdajatelj televizijskega programa, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora izdajatelj televizijskega programa s sedežem v državi članici EU zaprositi za dostop izdajatelja televizijskega programa pod jurisdikcijo iste države članice EU, ki je pridobil ekskluzivne pravice.

(3) Za kratko poročanje po tem členu šteje predvajanje največ 90 sekund dolgega izseka iz signala izdajatelja televizijskega programa, ki ekskluzivno prenaša dogodek. Izseki se lahko uporabijo samo za splošne informativne oddaje, na nelinearen način pa samo, če isto programsko vsebino ponudi isti izdajatelj s časovnim zamikom.

(4) Izdajatelji televizijskih programov lahko pri uveljavljanju pravice do kratkega poročanja svobodno izberejo izseke, pri čemer morajo označiti njihov vir.

(5) Morebitno nadomestilo za dostop do izseka ne sme presežati dejanskih dodatnih stroškov.

Pravica javnosti do spremljanja pomembnejših dogodkov

64. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa ne sme na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenašati posameznega dogodka, ki je pomemben za javnost v Republiki Sloveniji, drugi državi članici EU ali podpisnici mednarodne pogodbe, ki zavezuje Republiko Slovenijo, na način, zaradi katerega bi bilo pomembnemu delu gledalcev na tem območju onemogočeno spremljanje tega dogodka na neplačljivi televiziji.

(2) Za prenos po tem členu šteje neposreden prenos dogodka ali kasnejši prenos, v celoti ali delno, kadar je to potrebno iz objektivnih razlogov ali v interesu javnosti.

(3) V nasprotju s tem zakonom je, če dogodek iz prvega odstavka tega člena na podlagi pridobljenih izključnih pravic prenaša izdajatelj, katerega televizijski program lahko spremlja manj kot petinsedemdeset (75) odstotkov prebivalstva Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje njegovega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV).

(4) Vlada sprejme akt, v katerem določi način in kriterije za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov iz tega člena, ter postopek obveznih posvetovanj med zainteresiranimi stranmi.

(5) Vlada na predlog Sveta za medije sprejme seznam najpomembnejših dogodkov iz prvega odstavka tega člena ter v zvezi s tem izvaja druge ustrezne ukrepe v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

3. oddelek

RADIJSKI IN TELEVIZIJSKI PROGRAMI RADIOTELEVIZIJE SLOVENIJA

Javna služba

65. člen

Javno službo produkcije in razširjanja nacionalnih radijskih in televizijskih programov, ki so v javnem in kulturnem interesu Republike Slovenije, vključno z radijskimi in televizijskimi programi italijanske in madžarske narodne skupnosti ter drugimi programi v skladu s posebnim zakonom, izvaja Radiotelevizija Slovenija.

4. oddelek

POVEZOVANJE TELEVIZIJSKIH IN RADIJSKIH

PROGRAMOV V MREŽE

Programske televizijske in radijske mreže

66. člen

- (1) Izdajatelji televizijskih ali radijskih programov se lahko z namenom sočasnega razširjanja skupnih programskih vsebin povežejo v programske mreže pod naslednjimi pogoji:
- vsak od povezanih izdajateljev mora vsak dan med 6. in 22. uro oddajati najmanj 4 ure matičnega programa, pri čemer mora v času oddajanja matičnega programa zagotavljati najmanj 2 uri programskih vsebin lastne produkcije;
 - najmanj petindvajset (25) odstotkov programskih vsebin, ki jih povezani izdajatelji dnevno oddajajo prek programske mreže, mora predstavljati skupna lastna produkcija, v katero se ne všttevajo programske vsebine iz prejšnje alineje.
- (2) Dnevni oddajni čas vsakega posameznega izdajatelja, v katerega se všttevata čas oddajanja matičnega programa in čas oddajanja programske mreže, je lahko razdeljen na največ 5 časovnih intervalov za izmenično oddajanje matičnega programa in programske mreže.
- (3) Izdajatelj se lahko s posameznim programom poveže v ne več kot eno programsko mrežo.
- (4) V primeru, da se v programske mreže povezujejo izdajatelji programov, ki se razširjajo prek prizemne radiodifuzije, morajo na skupnem območju razširjanja izpolnjevati tudi pogoj učinkovite rabe radiofrekvenčnega spektra.
- (5) Izdajatelj lahko začne izvajati dejavnost v okviru programske mreže po spremembi dovoljenja za izvajanje dejavnosti iz 89. člena tega zakona.
- (6) Vloga za spremembo dovoljenja zaradi povezovanja v programsko mrežo mora vsebovati:
- identifikacijo skupnega dela programske mreže;
 - programske zahteve, ki ustrezajo pogojem iz prvega odstavka tega člena in jih bo izdajatelj upošteval pri razširjanju programa, povezanega v programsko mrežo.
- (7) V primeru izstopa iz programske mreže ali prenehanju njenega delovanja agencija na zahtevo upravičenega izdajatelja spremeni dovoljenje za izvajanje dejavnosti, tako da odpravi zahteve, ki jih izdajatelj upošteva pri razširjanju skupnega dela programske mreže. O spremembi dovoljenja zaradi izstopa iz programske mreže ali zaradi njenega prenehanja agencija obvesti pristojno ministrstvo v roku 15 dni.
- (8) Agencija izda odločbo o spremembi dovoljenja za izvajanje dejavnosti zaradi povezovanja v programsko mrežo po predhodnem mnenju pristojnega ministrstva.
- (9) Podrobnejše določbe v zvezi s postopkom spremembe dovoljenja za izvajanje dejavnosti zaradi povezovanja v programske mreže in ugotavljanja izpolnjevanja pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena se določi s splošnim aktom iz četrtega odstavka 89. člena.

5. oddelek

PROGRAMSKE ZAHTEVE IN OMEJITVE

1. pododdelek

ZAŠČITA OTROK IN MLADOLETNIKOV

Zaščita otrok in mladoletnikov v radijskih in televizijskih programih

67. člen

(1) V radijskih in televizijskih programih se ne sme predvajati programskih vsebin, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšnih vsebin, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje.

(2) Programske vsebine, ki utegnejo škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, je v televizijskih programih dopustno predvajati le pod pogojem, da so omejene s tehnično zaščito ali s primerno izbranim časom predvajanja, tako da otroci in mladoletniki v normalnih razmerah do takšnih vsebin nimajo dostopa.

(3) Primernost izbranega časa iz prejšnjega odstavka se presoja glede na:

- naravo programske vsebine in njen možen vpliv na telesni, duševni in moralni razvoj otrok in mladoletnikov;
- vrsto televizijskega programa, v katerem je programska vsebina predvajana, ter pričakovanja gledalcev glede na njegov običajni spored;
- pričakovano število in starostni razpon gledalcev, upoštevajoč šolski urnik in koledar (prosti dnevi, počitnice);
- začetni in končni čas predvajanja programske vsebine.

(4) Programske vsebine iz drugega odstavka tega člena, ki niso primerne za otroke in mladoletnikov do 12. leta, se smejo začeti predvajati po 21. uri, vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 15. leta, pa primerno kasneje. Programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike do 18. leta, se lahko predvajajo po 24. uri. Programske vsebine iz tega odstavka se lahko predvajajo najkasneje do 5. ure.

(5) Časovne omejitve iz prejšnjega odstavka ne veljajo za programske vsebine, ki so omejene s tehnično zaščito.

(6) Tehnična zaščita pomeni omejitev dostopa do programske vsebine s PIN kodnim sistemom ali drugo enakovredno zaščito, ki je ni mogoče odstraniti s strani uporabnika in omogoča dostop le tistim, ki imajo dovoljenje za ogled (kodo).

(7) Pred začetkom predvajanja programskih vsebin iz drugega odstavka tega člena, katerih predvajanje ni omejeno s tehnično zaščito, mora biti objavljeno ustrezno akustično in vizualno

opozorilo, med njihovim predvajanjem pa morajo biti ves čas označene z ustreznim vizualnim simbolom.

(8) Akustično in vizualno opozorilo ter vizualni simbol iz prejšnjega odstavka označujejo neprimernost programskih vsebin za določene starostne skupine otrok in mladoletnikov, in sicer do 12 let, do 15 let in do 18 let, ter priporočilo ogleda z vodstvom staršev.

(9) Agencija s podzakonskim aktom določi:

- podrobnejša merila za opredelitev programskih vsebin iz tega in 68. člena tega zakona;
- določanje stopnje njihove zaščite ter smernice za njihovo predvajanje določi;
- akustično in vizualno opozorilo ter vizualni simbol iz sedmega odstavka tega člena in način njihovega objavljanja.

Zaščita otrok in mladoletnikov v AVMS na zahtevo in radiih na zahtevo

68. člen

(1) Programske vsebine, ki bi lahko resno škodovalе telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšne vsebine, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje, so lahko v AVMS na zahtevo dostopne le na način, ki zagotavlja, da jih otroci in mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati ali videti, oziroma v primeru radijev na zahtevo le na način, ki zagotavlja, da jih otroci in mladoletniki praviloma ne bodo mogli slišati.

(2) Programske vsebine iz prejšnjega odstavka morajo biti opremljene z opozorilom iz sedmega odstavka prejšnjega člena, da niso primerne za otroke in mladoletnike različnih starostnih skupin.

2. pododdelek

PROGRAMSKI DELEŽI

Delež lastne produkcije

69. člen

(1) Delež programskih vsebin lastne produkcije posameznega televizijskega ali radijskega programa mora obsegati najmanj dvajset (20) odstotkov tedenskega oddajnega časa, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(2) Delež programskih vsebin lastne produkcije posameznega televizijskega ali radijskega programa mora obsegati najmanj deset (10) odstotkov oddajnega časa v obdobju od prvega julija do enaintridesetega avgusta vsakega posameznega leta.

(3) Če je pri produkciji programske vsebine sodelovalo več izdajateljev, se vsakemu posameznemu izdajatelju za lastno produkcijo prizna njegov sorazmeren delež.

(4) Za programske vsebine, nastale v lastni produkciji, štejejo:

- informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne, športne, otroško-mladinske, verske in druge izvirne programske vsebine, katerih producent je izdajatelj programa sam, ali pa so bile izdelane po njegovem naročilu in za njegov račun;
- prve ponovitve programskih vsebin iz prejšnje alineje. Ponovitev mora biti jasno označena kot prva ponovitev;
- premiere in prve ponovitve slovenskih avdiovizualnih del, če ustrezajo tudi pogojem iz 40., 41., 42. in 43. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;
- večglasovno sinhronizirana avdiovizualna dela, namenjena otrokom in mladoletnikom, zlasti risanke in animirani filmi.

(5) Pristojno ministrstvo, na predlog agencije, s podzakonskim aktom določi podrobnejša merila za opredelitev vsebin iz tega člena.

Delež slovenske glasbe v radijskih in televizijskih programih

70. člen

(1) Najmanj 15 odstotkov vse predvajane glasbe v času med 6. in 20. uro vsakega radijskega ali televizijskega programa mora biti slovenska glasba oziroma glasbena produkcija slovenskih ustvarjalcev in poustvarjalcev.

(2) Določbe tega člena ne veljajo za radijske in televizijske programe, ki so namenjeni madžarski in italijanski narodni skupnosti, ter za tretji radijski program Radiotelevizije Slovenija.

(3) Glede meril oziroma pogojev za določitev del iz tega člena se smiselno uporablja akt iz četrtega odstavka 71. člena tega zakona, v kolikor Vlada Republike Slovenije ne sprejme posebnega akta.

Delež slovenskih avdiovizualnih del

71. člen

(1) Izdajatelj vsakega televizijskega programa si mora prizadevati, da slovenska avdiovizualna dela obsegajo pomemben delež letnega oddajnega časa. Izdajatelj AVMS na zahtevo si mora prizadevati, da slovenska avdiovizualna dela obsegajo pomemben delež v katalogu programskih vsebin.

(2) Slovenska avdiovizualna dela morajo v vsakem televizijskem programu izdajatelja obsegati najmanj pet (5) odstotkov letnega oddajnega časa, oziroma v primeru vsake AVMS na zahtevo najmanj pet (5) odstotkov v katalogu programskih vsebin.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena niso vključene oglaševalske vsebine in televizijska prodaja.

(4) Vlada Republike Slovenije na predlog pristojnega ministra sprejme akt, s katerim določi natančnejša merila oziroma pogoje za določitev del iz tega člena, kot jih definira 39. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona.

Delež evropskih avdiovizualnih del

72. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa si mora prizadevati za to, da bodo evropska avdiovizualna dela obsegala večinski delež njegovega letnega oddajnega časa.

(2) Izdajatelj AVMS na zahtevo si mora prizadevati za to, da bodo evropska avdiovizualna dela obsegala večinski delež v katalogu programskih vsebin.

(3) Izdajatelj televizijskega programa, ki ne dosega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del iz prvega odstavka, mora vsako leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času v prejšnjem letu, pri čemer je minimalni izhodiščni delež dvajset (20) odstotkov letnega oddajnega časa, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(4) Izdajatelj AVMS na zahtevo, ki ne dosega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del iz drugega odstavka, mora vsako koledarsko leto povečevati delež teh del v primerjavi z njegovim obsegom v katalogu programskih vsebin v prejšnjem letu, pri čemer je minimalni izhodiščni delež dvajset (20) odstotkov v katalogu programskih vsebin, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(5) V letni oddajni čas iz tega člena se ne vštevata čas, namenjen poročilom, športnim vsebinam, oglaševanju in televizijski prodaji.

(6) Delež programskih vsebin lastne produkcije iz 69. člena tega zakona, razen vsebin, določenih v prejšnjem odstavku, in delež slovenskih avdiovizualnih del iz 71. člena tega zakona, se vštevata v delež evropskih avdiovizualnih del, če te vsebine ustrezajo pogojem, določenim v 40. in 41. točki drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(7) Določbe prvega do petega odstavka tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov, katerih programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

(8) Določba tretjega odstavka tega člena ne velja za Radiotelevizijo Slovenija in izdajatelja parlamentarnega televizijskega programa.

Delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov

73. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa ali AVMS na zahtevo si mora prizadevati za to, da bo delež evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v programih oziroma v katalogu obsegal najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa.

(2) Vsaj polovica del iz tega člena mora biti izdelana v zadnjih petih (5) letih.

(3) V letni oddajni čas iz tega člena niso vključena poročila, športne vsebine, oglaševanje in televizijska prodaja.

(4) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov, katerih programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

Letna poročila o doseženih deležih

74. člen

(1) Izdajatelj televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca februarja posredovati pristojnemu ministrstvu in agenciji razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto. Znotraj tega deleža morajo biti posebej prikazani podatki o deležih lastne produkcije, slovenskih avdiovizualnih del ter avdiovizualnih del neodvisnih producentov in podatki o deležu novih avdiovizualnih del iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Izdajatelj, ki v letnem oddajnem času ne doseže večinskega deleža evropskih avdiovizualnih del iz 72. člena tega zakona in deleža avdiovizualnih del neodvisnih producentov iz 73. člena tega zakona, mora v roku iz prejšnjega odstavka pristojnemu ministrstvu in agenciji poročati o objektivnih razlogih, zaradi katerih ni mogel izpolniti svojih zakonskih obveznosti. Pristojno ministrstvo v soglasju z agencijo izda mnenje o utemeljenosti izdajateljevih razlogov in sproži druge ustrezne ukrepe.

(3) Izdajatelj AVMS na zahtevo mora vsako leto do konca meseca februarja posredovati pristojnemu ministrstvu in agenciji razčlenjene podatke o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v katalogu programskih vsebin v preteklem koledarskem letu. Znotraj tega deleža morajo biti tudi posebej prikazani podatki o deležih slovenskih avdiovizualnih del.

(4) Določbe tega člena ne veljajo za izdajatelje televizijskih programov, katerih programi so namenjeni lokalnemu občinstvu in niso vključeni v programsko mrežo, ki dosega več kot 50 odstotkov prebivalstva Republike Slovenije.

Posebne programske zahteve do Radiotelevizije Slovenija

75. člen

- (1) Evropska avdiovizualna dela morajo obsegati večinski delež v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija.
- (2) Slovenska avdiovizualna dela morajo na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj obsegati najmanj 25 odstotkov letnega oddajnega časa, pri čemer morajo eno četrtno doseženega deleža slovenskih avdiovizualnih del ustvariti neodvisni producenti.
- (3) Avdiovizualna dela neodvisnih producentov morajo obsegati najmanj deset odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija, k čemur se všteva tudi tisti delež slovenskih avdiovizualnih del iz prejšnjega odstavka, ki ga ustvarijo neodvisni producenti.
- (4) V letni oddajni čas iz tega člena se ne všttevajo televizijsko oglaševanje, televizijska prodaja, poročila in športne vsebine.
- (5) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za parlamentarni televizijski program, določbi drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za televizijske programe, ki so namenjeni italijanski in madžarski narodni skupnosti.

3. pododdelek

DODATNE ZAHTEVE IN OMEJITVE ZA RADIJSKO IN TELEVIZIJSKO OGLAŠEVANJE TER AVDIOVIZUALNO KOMERCIALNO SPOROČANJE

Sponsoriranje v elektronskih medijih

76. člen

- (1) S sponzoriranjem se ne sme vplivati na programske vsebine in na njihovo umestitev v spored oziroma katalog tako, da bi se s tem posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost izdajatelja.
- (2) S sponzoriranjem se ne sme neposredno spodbujati nakupa ali najema blaga ali storitev, zlasti ne s posebnim navajanjem tega blaga ali storitev z namenom promocije.
- (3) V sponzoriranih programskih vsebinah ni dovoljeno promocijsko prikazovanje izdelkov, storitev ali blagovne znamke sponzorja programske vsebine, razen če gre za primere iz četrtega odstavka 78. člena, ki ne štejejo za promocijsko prikazovanje.

77. člen

(1) Poročila in aktualno informativne programske vsebine ne smejo biti sponzorirane. Druge informativne programske vsebine v medijih se lahko sponzorirajo le v primerih, določenih z zakonom, ki ureja volilno kampanjo.

(2) Gledalec oziroma poslušalec mora biti jasno seznanjen o obstoju sponzorskega sporazuma. Sponzorirana vsebina mora biti jasno označena kot takšna, z navedbo sponzorjevega imena, logotipa oziroma katerega koli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka.

(3) Sponzorjevo ime, logotip oziroma katerikoli drugi njegov simbol ali njegov razpoznavni znak mora biti v elektronskih medijih naveden na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu sponzorirane vsebine.

(4) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi pojme iz tega člena in način označevanja sponzoriranih vsebin.

Promocijsko prikazovanje v AVMS

78. člen

(1) Promocijsko prikazovanje je prepovedano, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

(2) Za promocijsko prikazovanje se po tem zakonu ne šteje prikrito oglaševanje.

(3) Promocijsko prikazovanje je dovoljeno:

- v kinematografskih delih, filmih in nadaljevankah, narejenih za AVMS, športnih in zabavnih programskih vsebinah; ali
- v primerih, ko ni plačila, temveč se določeno blago ali storitve, kot so produkcijski rekviziti in nagrade, brezplačno priskrbijo zato, da bodo vključene v programsko vsebino.

(4) Če je vrednost blaga ali storitev iz druge alineje prejšnjega odstavka v razmerju do produkcijskih stroškov programske vsebine zanemarljiva, ne gre za promocijsko prikazovanje po tem zakonu.

(5) Programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko prikazovanje, morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

- s promocijskim prikazovanjem se ne sme posegati v programsko vsebino izdajatelja na način, ki vpliva na odgovornost in uredniško neodvisnost izdajatelja;
- s promocijskim prikazovanjem se ne sme neposredno spodbujati nakupa ali najema izdelkov ali storitev, zlasti ne s posebnim navajanjem teh izdelkov ali storitev z namenom promocije;
- s promocijskim prikazovanjem se ne sme izdelkom ali storitvam pripisovati neutemeljenega pomena;
- programska vsebina, ki vsebuje promocijsko prikazovanje, mora biti ustrezno označena na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu, tako da je gledalec nedvoumno seznanjen z dejstvom, da programska vsebina vsebuje promocijsko prikazovanje. Obveznost označevanja ne velja za programsko vsebino, ki je ni niti ustvaril niti naročil izdajatelj sam ali z njim povezano podjetje.

(6) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je prepovedano promocijsko prikazovanje:

- v programih Radiotelevizije Slovenija;
- v programskih vsebinah, ki so namenjene otrokom in mladostnikom;
- izdelkov ali storitev, za katere velja prepoved oglaševanja po tem ali drugih zakonih.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi pojme iz tega člena, način ugotavljanja vrednosti blaga ali storitev iz četrtega odstavka tega člena ter način označevanja vsebin iz tretjega odstavka tega člena.

Omejitve oglaševanja

79. člen

(1) Televizijsko oglaševanje, televizijska prodaja in radijsko oglaševanje morajo biti jasno razpoznavni, tako da jih je mogoče razločiti od uredniško oblikovane vsebine. Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja morata biti objavljena v posebnih blokih, tako da sta optično in zvočno jasno ločena od programskih vsebin. Radijsko oglaševanje mora biti zvočno jasno ločeno od programskih vsebin.

(2) Posamični oglaševalni in prodajni vložki so dovoljeni med prenosi športnih dogodkov.

(3) Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja se prek televizijskega programa ne smeta predvajati:

- med trajanjem posameznih programskih enot oziroma oddaj, razen če so predvajani na takšen način, da ne trpi vsebinska celovitost oddaje, pri čemer se upoštevajo njena narava in dolžina ter v ta namen predvideni premori v njenem poteku;
- na način, s katerim bi bile kršene pravice imetnikov avtorske in sorodnih pravic.

(4) Pri oddajanju programske enote oziroma oddaje, ki je sestavljena iz medsebojno ločenih samostojnih delov (npr. športni dogodki), lahko televizijski program predvaja televizijsko oglaševanje in televizijsko prodajo le med koncem prejšnjega samostojnega dela in začetkom naslednjega oziroma med prekinitvami in odmori.

(5) Avdiovizualno komercialno sporočanje in radijsko oglaševanje ni dovoljeno med televizijskim ali radijskim predvajanjem državne proslave in verskega obreda.

(6) Oddajanje avdiovizualnih del, kot so celovečerni filmi ter televizijski filmi in kulturno-umetniška avdiovizualna dela (razen serijskih filmov, nadaljevanj, nanizank in razvedrilnih oddaj), se lahko prekine s televizijskim oglaševanjem in televizijsko prodajo enkrat v rednem časovnem intervalu, ki traja najmanj 30 minut.

(7) Radijske in televizijske informativne in dokumentarne oddaje, oddaje z versko vsebino in otroške oddaje, ki so krajše od 30 minut, se ne smejo prekinjati s televizijskim in radijskim oglaševanjem ter televizijsko prodajo. Če so daljše od 30 minut, veljajo za te oddaje določbe o časovnih intervalih prekinitvev iz šestega odstavka tega člena.

(8) Določbe šestega odstavka tega člena ne veljajo za programe Radiotelevizije Slovenija in za parlamentarni televizijski program.

Omejitve oglaševanja hrane in pijače

80. člen

(1) Izdajatelji AVMS lahko oglašujejo hrano in pijačo, ki vsebujejo hranila in snovi s hranilnim ali fiziološkim učinkom, kot so zlasti maščobe, transmaščobne kisline, sol, natrij in sladkorje, katerih prekomerno uživanje v celotni prehrani ni priporočljivo, le ob upoštevanju etičnih meril, ki jih sami vnaprej določijo.

(2) Merila ravnanja iz prvega odstavka tega člena oblikujejo izdajatelji AVMS s svojimi internimi pravili, ki morajo biti ves čas javno dostopna.

(3) Izdajatelji AVMS morajo kopijo internih pravil poslati Svetu za medije v 15 dneh od njihovega sprejetja in jih v enakem roku obvestiti o vsaki njihovi spremembi.

(4) Izdajatelji AVMS morajo vsako leto posredovati Svetu za medije poročilo o izvajanju internih pravil iz prvega odstavka tega člena, ki mora vsebovati tudi podatke o prejetih pritožbah uporabnikov in njihovi obravnavi, najkasneje do konca februarja za preteklo leto.

(5) Izvajanje določb tega člena spremlja Svetu za medije. Letno poročilo Sveta za medije Državnemu zboru mora vsebovati tudi oceno izvajanja določb prvega do četrtega odstavka tega člena.

Posebne omejitve oglaševanja za programe Radiotelevizije Slovenija

81. člen

(1) Radiotelevizija Slovenija ne sme prekinjati radijskih in televizijskih programskih enot, kot so na primer radijske igre in druge oblike režiranih radijskih oddaj, radiofonski eseji, celovečerni filmi ter televizijski filmi (razen serijskih filmov, nanizank in razvedrilnih oddaj), dnevnoinformativnih oddaj in oddaj, ki imajo kulturni, umetniški, znanstveni ali izobraževalni značaj, s predvajanjem oglaševalskih vsebin, in sicer ne glede na dolžino trajanja posamezne programske enote iz tega člena.

(2) Na tretjem radijskem programu Radiotelevizije Slovenija je dovoljeno sponzoriranje, ne smejo pa biti predvajane ostale oglaševalske vsebine po tem zakonu.

(3) Omejitve iz prvega odstavka tega člena se nanašajo tudi na parlamentarni televizijski program.

Posebne omejitve za televizijsko prodajo

82. člen

- (1) Televizijska prodaja mora spoštovati merila iz 51. člena tega zakona in ob tem ne sme ponujati mladoletnikom možnosti sklepanja pogodb za nakup ali najem blaga ali storitev.
- (2) Televizijska prodaja in TV prodajno okno morata biti ves čas predvajanja označena kot takšna z ustreznimi vizualnimi znaki.
- (3) Izdajatelji radijskih in televizijski programov ne smejo, kot pogodbeni partnerji naročnika oglaševalskih vsebin iz tega člena, delovati tudi kot njegovi zastopniki pri naročanju blaga in storitev.
- (4) Določbe tega zakona, ki veljajo za elektronske medije, se smiselno uporabljajo za televizijske programe, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, ter za televizijske programe, namenjene izključno samooglaševanju.

Omejitve obsega oglaševanja

83. člen

- (1) Skupni obseg radijskega oglaševanja v radijskem programu ne sme preseči 10 minut v okviru vsake posamezne ure.
- (2) Skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v televizijskem programu ne sme preseči 10 minut v okviru vsake posamezne ure.
- (3) Prejšnja odstavka se ne uporabljata za napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega ali radijskega programa predvaja v zvezi s svojimi programi in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih, z napovedmi sponzorstva in s promocijskim prikazovanjem izdelkov.
- (4) Omejitve iz drugega odstavka tega člena se ne nanaša na TV prodajna okna.
- (5) Omejitve iz tega člena se ne nanašajo na vsebine, ki skladno s tem zakonom ne štejejo za oglaševalske vsebine.
- (6) Določbe tega člena, razen določb prejšnjega odstavka, ne veljajo za programe Radiotelevizije Slovenija in za parlamentarni televizijski program.

Posebne omejitve obsega oglaševanja v programih Radiotelevizije Slovenije

84. člen

(1) Skupni obseg oglaševanja in televizijske prodaje v posameznem programu Radiotelevizije Slovenija ne sme preseči 10 minut v okviru vsake posamezne ure, v času med 18. in 23. uro pa ne sme preseči 7 minut v okviru vsake posamezne ure.

(2) V času med 18. in 23. uro v posameznem programu Radiotelevizije Slovenija ni dovoljeno predvajanje TV prodajnih oken.

(3) Omejitve iz tega člena se nanašajo tudi na parlamentarni televizijski program.

(4) Omejitev iz prvega odstavka tega člena se ne nanaša na TV prodajna okna.

Posebna omejitev za novinarje in voditelje dnevnoinformativnih oddaj

85. člen

(1) Novinarji in voditelji televizijskih dnevnoinformativnih oddaj ne smejo nastopati v oglaševanju.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za novinarje in voditelje dnevnoinformativnih oddaj radijskih programov Radiotelevizije Slovenija.

6. oddelek

SVET ZA MEDIJE

Pristojnosti in naloge

86. člen

Svet za medije (v nadaljevanju: svet) je neodvisno strokovno telo, ki:

- spremlja spoštovanje etičnih in profesionalnih standardov v medijih;
- pripravlja 2-letno raziskavo medijskega pluralizma in raznovrstnosti medijskih vsebin;
- oblikuje smernice in strategije na področju medijev;
- sprejema in izvaja ukrepe za spodbujanje medijske pismenosti;
- spremlja izvajanje internih pravil izdajateljev AVMS v zvezi z oglaševanjem zdravju škodljive hrane in pijače v medijih;
- spremlja dostopnost medijskih vsebin gluhim, naglušnim, slepim, slabovidnim, invalidom in starejšim osebam ter predlaga ukrepe za izboljšanje stanja na tem področju;
- obravnava predloge zakonov in drugih predpisov s področja medijev oziroma daje pobude in predloge za urejanje posameznih vprašanj na področju medijev;
- za Državni zbor pripravlja letna poročila o svojem delu z oceno stanja na področju medijev;

- daje agenciji in ministrstvu, pristojnemu za kulturo, mnenja k zadevam iz njihovih pristojnosti, kadar jih zahtevata;
- podaja odgovore na vprašanja oziroma pobude javnosti s področja svojega dela;
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom oziroma aktom o ustanovitvi.

Sestava sveta

87. člen

- (1) Svet za medije sestavlja sedem članov, od katerih je eden izmed njih predsednik.
- (2) Predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.
- (3) Člane sveta na podlagi javnega poziva imenuje in razrešuje Državni zbor.
- (4) Mandat predsednika in članov je pet (5) let. Po izteku mandata so lahko ponovno imenovani.
- (5) Člani sveta so lahko le ugledni strokovnjaki iz medijskega področja, ali osebe z večletnimi izkušnjami na vodilnih ali vodstvenih položajih v medijih.
- (6) Člani sveta ne morejo biti:
- funkcionarji, poslanci, člani političnih strank in javni uslužbenci, zaposleni v državnih organih;
 - lastniki oziroma z njimi povezane osebe, člani uprav oziroma nadzornih svetov, ali člani drugih organov upravljanja oziroma vodstveni delavci v pravnih osebah, na katere se nanašajo določbe tega zakona;
 - osebe, ki so bodisi zaposlene bodisi v kateremkoli drugem pogodbenem odnosu s pravno osebo, na katero se nanašajo določbe tega zakona;
 - druge osebe, ki opravljajo kakršnokoli funkcijo ali delo, zaradi katerih bi lahko prišlo do nasprotja interesov.
- (7) Član sveta je lahko predčasno razrešen:
- če to sam zahteva;
 - če je obsojen na kaznivo dejanje s kaznijo odvzema prostosti;
 - zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje svoje funkcije;
 - če ne izpolnjuje svojih dolžnosti neprekinjeno 6 mesecev;
 - če ne izpolnjuje več pogojev za člana sveta iz prejšnjega odstavka;
 - če huje krši svoje dolžnosti, določene v aktu o ustanovitvi ali poslovniku;
 - če se neopravičeno ne udeležuje sej sveta.
- (8) Član sveta je predčasno razrešen, ko Državni zbor ugotovi nastop enega od razlogov iz prejšnjega odstavka in na tej podlagi odloči o predčasni razrešitvi. Pobudo za predčasno

razrešitev na podlagi druge do vključno šeste alineje prejšnjega odstavka lahko da državnemu zboru pristojno ministrstvo, agencija ali neposredno svet.

(9) Natančnejšo organizacijo in način delovanja sveta v skladu s tem zakonom določi državni zbor v aktu o ustanovitvi.

(10) Svet izvaja naloge iz tega zakona po poslovniku, ki ga sprejme najkasneje v 6 mesecih po imenovanju vseh članov.

Pogoji za delo

88. člen

(1) Vlada zagotovi administrativno in tehnično podporo ter sredstva za delovanje sveta.

(2) Člani imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo, v skladu z aktom o ustanovitvi.

7. oddelek

IZVAJANJE DEJAVNOSTI ELEKTRONSKIH MEDIJEV

Dovoljenje za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti

89. člen

(1) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa izvaja radijsko ali televizijsko dejavnost na podlagi in v skladu z dovoljenjem za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (v nadaljevanju: dovoljenje), ki ga izda agencija.

(2) Vložnik vloge za pridobitev dovoljenja mora biti registriran za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti.

(3) Vloga za pridobitev dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- ime programa in opis njegove identifikacije;
- programske zahteve, ki jih bo izdajatelj upošteval pri razširjanju programa.

(4) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi, katere podatke o programu in programskih vsebinah mora izdajatelj določiti v svoji vlogi ter način njihovega spreminjanja ali dopolnjevanja.

(5) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa, ki je dobil dovoljenje, lahko za razširjanje svojega radijskega ali televizijskega programa dobi pravico za razširjanje v analogni tehniki oziroma pravico do razširjanja v digitalni tehniki v skladu s tem zakonom in zakonodajo s področja elektronskih komunikacij.

(6) Med trajanjem začasnega preklica dovoljenja imetnik dovoljenja nima pravice izvajati dejavnosti iz tega dovoljenja.

(8) Z razveljavitvijo dovoljenja prenehajo veljati vse odločbe, s katerimi je bila izdajatelju podeljena pravica do uporabe radijskih frekvenc za razširjanje v analogni tehniki oziroma pravica do razširjanja v digitalni tehniki.

90. člen

(1) Odločba o dovoljenju iz prejšnjega člena tega zakona ima naslednje obvezne sestavine:

- podatke o izdajatelju programa;
- podatke o vrsti dejavnosti, za katero je dovoljenje izdano (radijska ali televizijska);
- ime programa in njegovo identifikacijo;
- programske zahteve, ki jih mora izdajatelj upoštevati pri razširjanju programa.

(2) Dovoljenje se izda za nedoločen čas.

(3) Agencija natančne podatke o izdaji, spremembi, prenosu, začasnem preklicu in razveljavitvi dovoljenja v osmih dneh sporoči pristojnemu ministrstvu.

(4) Postopek za izdajo, spremembo, prenos, začasen preklic ali razveljavitev odločbe o dovoljenju ter podrobnejše določbe o vsebini dovoljenja v skladu s tem zakonom določi agencija.

(5) Imetnik odločbe o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti lahko svoje pravice iz dovoljenja prenese na drugo pravno ali fizično osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje za pridobitev dovoljenja le ob pogoju, da ob tem ne poseže v programske zahteve iz dovoljenja.

(6) Agencija dovoljenje razveljavi na zahtevo imetnika oziroma po uradni dolžnosti v okviru inšpekcijskega nadzora.

(7) V primeru, da imetnik dovoljenja preneha obstajati, dovoljenje preneha veljati na podlagi samega zakona, v zvezi s čimer izda agencija ugotovitveno odločbo.

Priglasitev AVMS na zahtevo

91. člen

- (1) Ponudnik AVMS na zahtevo ali ponudnik radia na zahtevo mora pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja storitve, o tem pisno obvestiti agencijo.
- (2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za vzdrževanje uradne evidence ponudnikov storitev in za njihov nadzor po tem zakonu, in sicer:
- ime, naslov, davčna in matična številka za fizične osebe,
 - firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in zakoniti zastopnik za pravne osebe,
 - vrsta storitve in njen kratek opis,
 - predviden datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja storitve.
- (3) Spremembo podatkov iz 1. in 2. alineje drugega odstavka tega člena mora ponudnik agenciji sporočiti v roku 30 dni od njihovega nastanka, spremembo podatkov iz 3. in 4. alineje istega odstavka pa pred predvidenim datumom.
- (4) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki iz drugega odstavka tega člena, vpiše ponudnika v uradno evidenco in mu hkrati pošlje potrdilo o vpisu v uradno evidenco. Vpis v uradno evidenco ni pogoj za izvrševanje pravic in obveznosti, ki jih imajo ponudniki po tem zakonu. Potrdilo ni upravni akt in samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.
- (5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena, ponudnika pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.
- (6) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino podatkov iz drugega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz četrtega odstavka tega člena.

Plačilo na podlagi dovoljenja ali priglasitve

92. člen

- (1) Na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka 89. člena oziroma priglasitve iz 91. člena tega zakona so izdajatelji ali ponudniki elektronskih medijev zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom.
- (2) Način izračuna plačil na podlagi tega člena predpiše minister, pristojen za nadzor nad agencijo, pri čemer ne sme omejevati konkurence. Pri tem upošteva višino letnega prihodka,

ki ga pridobi izdajatelj z izdajanjem radijskega ali televizijskega programa oziroma ponujanjem AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo, ter vrsto programa ali storitve. Glede na višino letnega prihodka in vrsto storitve so izdajatelji razvrščeni v razrede. Plačilo izdajateljev, ki so razvrščeni v isti razred, je enako visoko.

(3) Izdajatelj mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če izdajatelj do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek izdajatelja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil izdajatelj, lahko agencija ali pooblaščen revizor oziroma revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega izdajatelja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(5) Višino plačil na podlagi tega člena se določi s tarifo v splošnem aktu agencije. Pri izdaji tarife agencija upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v programu dela agencije in saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navede razloge za sprejem ali spremembo tarife ter cilje, ki bi jih na ta način dosegli. Tarifo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije skupaj z njeno obrazložitvijo in začne veljati po tej objavi.

(6) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti oziroma predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem se pozove zavezanca iz prvega odstavka tega člena, da podajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. Za izdajo ali spremembo tarife je treba pridobiti predhodno soglasje vlade.

Pravica razširjanja radijskih in televizijskih programov na prizemni radiodifuziji

93. člen

(1) Pravica razširjanja radijskih in televizijskih programov na prizemni radiodifuziji pomeni pravico razširjanja radijskih programov v analogni tehniki oziroma pravico razširjanja radijskih ali televizijskih programov v digitalni tehniki.

(2) Pravica razširjanja radijskih programov na razpisanem območju v analogni tehniki po tem zakonu predstavlja pravico do uporabe radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije. Dodeli se po postopku javnega razpisa, ki ga vodi agencija v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(3) Pravica razširjanja radijskih ali televizijskih programov na razpisanem območju v digitalni tehniki omogoča dostop do prostih kapacitet v okviru omrežja prizemne digitalne

radiodifuzije na območju, na katerega se pravica nanaša. Dodeli se po postopku javnega razpisa, ki ga vodi agencija ob smiselni uporabi zakona, ki ureja elektronske komunikacije.

(4) Agencija določi pogoje in merila za izbiro ponudnikov za razširjanje radijskih in televizijskih programov na razpisanem območju s sklepom o uvedbi javnega razpisa.

(5) V postopku izbire med zainteresiranimi ponudniki se upošteva učinkovitost uporabe radijskih frekvenc, obseg in raznovrstnost programske ponudbe na razpisanem območju ter naslednja merila glede izvajanja radijske oziroma televizijske dejavnosti:

- trajanje programa in programskih vsebin lastne produkcije;
- zavezanost profesionalnim in etičnim standardom;
- žanrska in tematska ustreznost programske ponudbe;
- ekonomsko stanje ponudnika programa;
- tehnična in kadrovska usposobljenost za radijsko oziroma televizijsko dejavnost;
- izkušnje na področju radijske oziroma televizijske dejavnosti.

(6) Pri izbiri programa imajo prednost:

- razširjanje programa v slovenskem jeziku oziroma jeziku narodnih skupnosti v republiki Sloveniji;
- prosta dostopnost (nekodiranost) programa.

(7) Agencija opravi izbiro in odloči z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi pravice razširjanja radijskih ali televizijskih programov.

(8) Odločba, s katero se dodeli pravica razširjanja radijskega ali televizijskega programa v digitalni tehniki, vsebuje tudi:

- podatke o izbranem izdajatelju;
- podatke o vrsti dejavnosti (radijska ali televizijska);
- ime programa;
- vrsto programa;
- območje razširjanja;
- pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za podaljšanje veljavnosti odločbe;
- čas veljavnosti.

94. člen

(1) Veljavnost odločbe iz prejšnjega člena se lahko na predlog njenega imetnika podaljša, če so ob izteku veljavnosti izpolnjeni vsi pogoji, ki so predpisani za podaljšanje njene veljavnosti.

(2) Postopek za podaljšanje veljavnosti, prenos, spremembo, razveljavitev in prenehanje odločbe iz prejšnjega člena v skladu s tem zakonom določi agencija v splošnem aktu.

8. oddelek

NADZOR

Upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem zakona

95. člen

(1) Upravni in inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona izvaja ministrstvo, pristojno za kulturo, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Inšpektor lahko izdajatelju, ki krši določbe 15. člena, petega odstavka 17. člena, 50. člena, 51. člena, 52. člena ali 53. člena tega zakona, prepove opravljanje dejavnosti.

Nadzor nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev

96. člen

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev, ki se nanašajo na elektronske medije, izvaja agencija.

(2) Agencija v okviru pristojnosti iz prejšnjega odstavka tega člena nadzoruje:

- objavo obveznih podatkov v elektronskih medijih iz 30. in 31. člena tega zakona;
- izvajanje pogojev, ki veljajo za programske televizijske in radijske mreže (4. oddelek drugega poglavja);
- izvajanje programskih zahtev in omejitev, ki po tem zakonu veljajo za elektronske medije (5. oddelek drugega poglavja);
- izvajanje dejavnosti elektronskih medijev v skladu z določbami iz 7. oddelka drugega poglavja;
- posredovanje podatkov iz 97. člena tega zakona.

(3) V okviru inšpekcijskega nadzora ima agencija ob ugotovitvi kršitve pravico in dolžnost:

- odrediti ukrepe v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor;
- začasno preklicati dovoljenje izdajatelju radijskega ali televizijskega programa;
- razveljaviti dovoljenje izdajatelju radijskega ali televizijskega programa.

(4) V primerih, ko izdajatelj, ki ne sodi pod jurisdikcijo Republike Slovenije oziroma pod jurisdikcijo kake druge države, članice EU, ali podpisnice Konvencije Sveta Evrope o čezmejni televiziji, razširja programske vsebine, ki očitno, resno ali huje kršijo varstvo otrok in mladoletnikov, kot je zagotovljeno s tem zakonom in v skladu z veljavnim pravnim redom v Republiki Sloveniji, ali kadar tak izdajatelj z razširjanjem programskih vsebin spodbuja k narodni, rasni, verski, spolni ali drugi neenakopravnosti, k nasilju in vojni, ter izziva narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost ali drugače očitno, resno ali huje krši pravni red Republike Slovenije, lahko agencija operaterju elektronskih komunikacij, ki

omogoča njegovo razširjanje, odredi ukrepe v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor ali mu prepove opravljanje dejavnosti.

(5) O prekrških zaradi kršitev določb, zajetih v drugem odstavku tega člena, odloča agencija kot prekrškovni organ.

Posredovanje podatkov

97. člen

(1) Izdajatelji oziroma ponudniki elektronskih medijev in operaterji elektronskih komunikacij, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja elektronske komunikacije, so dolžni posredovati agenciji resnične in popolne podatke, s katerimi razpolagajo, kadar so ti podatki potrebni za izvajanje pristojnosti agencije in izpolnjevanje programskih zahtev in omejitev, ki jih določa zakon, ter za jasno opredeljene statistične namene in tržne analize v povezavi z izvajanjem pristojnosti agencije na področju elektronskih medijev.

(2) Podatki se posredujejo ali dajo na voljo na podlagi pisne zahteve agencije, brezplačno ter v obsegu in roku, določenem v zahtevi.

(3) Podatki, ki se zahtevajo, morajo biti sorazmerni z namenom, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih podatkov.

Metodologija nadzorstva elektronskih medijev

98. člen

(1) Agencija s splošnim aktom podrobneje določi:

- način ugotavljanja izpolnjevanja zahtev in omejitev za elektronske medije iz tega zakona;
- klasifikacijo programskih vsebin, oblik oglaševalskih vsebin in avdiovizualnega komercialnega sporočanja ter drugih vsebin, ki izhajajo iz tega zakona;
- vsebino, obliko in način posredovanja podatkov iz prejšnjega člena oziroma posnetkov ter podatkov iz 24. člena tega zakona;
- tehnične značilnosti in opremo zvočnih ali avdiovizualnih posnetkov iz 24. člena tega zakona.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi tudi druga vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona iz njene pristojnosti.

9. oddelek

FINANCIRANJE AVDIOVIZUALNE PRODUKCIJE

NA PODROČJU MEDIJEV

Proračunska sredstva

99. člen

(1) Republika Slovenija podpira vzpostavitev in postopni razvoj slovenske avdiovizualne industrije in vzpodbuja ustvarjanje slovenskih avdiovizualnih del, kot so celovečerni TV filmi in drame, kulturno-umetniške in razvedrilne serije, nanizanke, dokumentarna, izobraževalna in druga avdiovizualna dela.

(2) Republika Slovenija vzpodbuja razvoj tehnične infrastrukture za avdiovizualno produkcijo.

(3) Na podlagi tega zakona Republika Slovenija pri pristojnem ministrstvu zagotavlja proračunska sredstva za razvoj avdiovizualne produkcije na področju medijev.

(4) Republika Slovenija v okviru proračunskih sredstev za avdiovizualno produkcijo na področju medijev zagotavlja sredstva za slovenske avdiovizualne projekte, ki prispevajo k razvoju avdiovizualne produkcije na področju medijev in so namenjene televizijskem predvajanju.

(5) Vlada določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunskih sredstev za avdiovizualno produkcijo na področju medijev, v skladu s tem zakonom in z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo.

10. oddelek

UPRAVLJANJE S TEHNIČNO INFRASTRUKTURO

Operater

100. člen

(1) Operater mora omogočati razširjanje radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenije neodplačno, pri čemer je Radiotelevizija Slovenija dolžna v svojem imenu in za svoj račun urediti avtorskopravna razmerja z imetniki avtorske in sorodnih pravic na delih, izvedenih v njenih programih.

(2) Operater ne sme omogočiti razširjanja radijskega ali televizijskega programa izdajatelju, ki spada pod jurisdikcijo Republike Slovenije, če izdajatelj nima dovoljenja za opravljanje dejavnosti iz 89. člena tega zakona.

T r e t j e p o g l a v j e

PREDSTAVNIKI TUJIH MEDIJEV IN TISKOVNIH AGENCIJ

Predstavniki tujih medijev in tiskovnih agencij v Republiki Sloveniji

101. člen

(1) Predstavniki tujih medijev v Republiki Sloveniji po tem zakonu so dopisništva in posamezni dopisniki tujih medijev in tiskovnih agencij.

(2) Dopisništvo ni pravna oseba. Za obveznosti, ki nastanejo s poslovanjem dopisništva, odgovarja izdajatelj medija oziroma tuja tiskovna agencija.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko dopisništvo v Republiki Sloveniji ustanovi in registrira kot podružnica tujega podjetja v skladu z zakonom o gospodarskih družbah.

102. člen

Tuja tiskovna agencija ali tuji medij po tem zakonu je pravna oseba, ki ima sedež v tujini, njena temeljna dejavnost pa je redno zbiranje in posredovanje oziroma razširjanje informativnih programskih vsebin.

103. člen

Tuji dopisniki po tem zakonu so novinarji, fotoreporterji ter radijski, televizijski in filmski snemalci, ki so, ne glede na njihovo državljanstvo, redno zaposleni pri tujem izdajatelju medija ali pri tuji tiskovni agenciji, ali pa imajo s tem izdajateljem oziroma agencijo sklenjeno pogodbo in nameravajo v Republiki Sloveniji svojo dejavnost izvajati najmanj tri (3) mesece.

Register tujih dopisništev in dopisnikov

104. člen

(1) Z vpisom v register tujih dopisništev in dopisnikov (v nadaljnjem besedilu: register) tuje dopisništvo ali dopisnik pridobi akreditacijo v Republiki Sloveniji.

(2) Predlog za vpis v register vloži uprava tujega medija ali tuje tiskovne agencije pri pristojnemu ministrstvu.

(3) Na predlog tuje tiskovne agencije ali tujega medija se lahko v register kot njihov dopisnik vpiše tudi oseba, ki izvaja svojo dejavnost v kaki drugi državi, če jo občasno izvaja tudi v Republiki Sloveniji.

(4) V predlogu za vpis dopisništva v register morajo biti navedeni naslednji podatki:

- firma in sedež tuje tiskovne agencije oziroma izdajatelja medija, ki ustanavlja dopisništvo;
- ime medija;
- podatki o registraciji tuje tiskovne agencije ali tujega medija v matični državi;
- sedež dopisništva v Republiki Sloveniji;
- ime in priimek vodje dopisništva.

(5) Vodja dopisništva je lahko oseba, ki je akreditirana v Republiki Sloveniji kot tuji dopisnik.

(6) V predlogu za vpis tujega dopisnika v register morajo biti navedeni naslednji podatki:

- ime in priimek dopisnika;
- datum, kraj in država rojstva;
- državljanstvo;
- država, kraj in datum izdaje ter številka potnega lista oziroma številka osebne izkaznice, če je tuji dopisnik državljan Republike Slovenije;
- kraj in naslov stalnega bivališča v tujini, kadar gre za tujega dopisnika, ki občasno biva v Republiki Sloveniji.

(7) Predlogu iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

- dokazilo, da ima tuji dopisnik v Republiki Sloveniji zagotovljeno nastanitev;
- kratek življenjepis tujega dopisnika;
- dve fotografiji tujega dopisnika;
- dokazilo, da je zaposlen pri tuji tiskovni agenciji oziroma pri izdajatelju tujega medija, ali ustrezno pogodbo, ki jo je za izvajanje dejavnosti sklenil s tujo tiskovno agencijo ali izdajateljem tujega medija.

(8) Za vpis v register lahko izjemoma zaprosi tudi tuji dopisnik, ki ni zaposlen pri tuji tiskovni agenciji ali izdajatelju tujega medija in nima sklenjene ustrezne pogodbe za izvajanje dejavnosti, pod naslednjimi tremi pogoji:

- če vloži predlog za vpis v register v skladu s šestim odstavkom tega člena, s prilogami iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka;
- če vlogi priloži dokazilo, da dejansko sodeluje s tujo agencijo ali tujim medijem;
- če predloži mednarodno novinarsko izkaznico.

(9) Register se vodi kot javna knjiga. V registru se za tuja dopisništva vodijo podatki iz prve, druge, tretje, četrte in pete alineje četrtega odstavka tega člena, za tuje dopisnike pa podatki iz prve, druge in tretje alineje šestega odstavka tega člena, ter podatek o tuji tiskovni agenciji ali o izdajatelju tujega medija, za katerega je tuji dopisnik akreditiran.

Odločba o akreditaciji

105. člen

- (1) Odločbo o akreditaciji tujega dopisništva in odločbo o akreditaciji tujega dopisnika v Republiki Sloveniji izda pristojno ministrstvo.
- (2) Tuje dopisništvo ali dopisnik pridobi pravico izvajanja dejavnosti obveščanja v Republiki Sloveniji z dnem, ko postane odločba iz prejšnjega odstavka dokončna.
- (3) Odločba o akreditaciji tujega dopisnika velja tudi kot osebno delovno dovoljenje, razen če je tuji dopisnik državljan Republike Slovenije.
- (4) Odločba o akreditaciji se izda tujemu dopisništvu ali dopisniku z veljavnostjo do enega leta in se lahko podaljša, če je predlog za podaljšanje v skladu s tem zakonom vložen pred potekom njene veljavnosti.

Izkaznica o akreditaciji

106. člen

- (1) Pristojno ministrstvo izda predlagatelju z dnem dokončnosti odločbe iz prejšnjega člena izkaznico o akreditaciji, ki velja do poteka veljavnosti te odločbe.
- (2) Če imetnik izgubi izkaznico o akreditaciji, mu pristojno ministrstvo po objavi preklica izgubljene izkaznice v Uradnem listu Republike Slovenije izda novo izkaznico.
- (3) Vsebino in obliko izkaznice o akreditaciji določi pristojno ministrstvo.

Sporočanje sprememb podatkov iz registra

107. člen

- (1) Vsako spremembo podatkov, ki so vpisani v register, mora vodja tujega dopisništva oziroma tuji dopisnik sporočiti pristojnemu ministrstvu najpozneje v petnajstih (15) dneh po njenem nastanku.
- (2) Spremembe iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register.

Izbris iz registra

108. člen

(1) Pristojno ministrstvo s sklepom izbriše tuje dopisništvo iz registra v naslednjih primerih:

- po poteku veljavnosti odločbe o akreditaciji tujega dopisništva v Republiki Sloveniji, če ni bila medtem vložena vloga za podaljšanje akreditacije;
- če to zahteva uprava tuje tiskovne agencije ali izdajatelja tujega medija;
- če tuja tiskovna agencija ali izdajatelj tujega medija preneha obstajati.

(2) Pristojno ministrstvo izbriše tujega dopisnika iz registra v naslednjih primerih:

- po poteku veljavnosti odločbe o akreditaciji tujega dopisnika v Republiki Sloveniji, če ni bila medtem vložena vloga za podaljšanje akreditacije;
- če to zahteva tuji dopisnik sam;
- če to zahteva uprava tuje tiskovne agencije ali izdajatelja tujega medija;
- če tuji dopisnik ne izvaja svoje dejavnosti;
- če mu je izrečena odpoved prebivanja v Republiki Sloveniji;
- če mu je izrečena stranska kazen izgona tujca iz države;
- če mu je izrečen varstveni ukrep odstranitve tujca iz države.

Pomoč pristojnega ministrstva

109. člen

Pristojno ministrstvo skrbi, da je tujim dopisnikom omogočen dostop do javnih informacij v skladu s tem zakonom, in jim pri njihovem delu nudi potrebno pomoč.

P e t o p o g l a v j e

KAZENSKÉ DOLOČBE

110. člen

(1) Z globo od 6.000,00 EUR do 125.000,00 EUR se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

(a) če poimenuje medij, rubriko ali oddajo v njegovem mediju v tujem jeziku v nasprotju z zakonom (prvi odstavek 13. člena);

(b) če na vidnem mestu nosilca medijskih vsebin ne opredeli posebej z razvidnimi grafičnimi, optičnimi ali akustičnimi znaki razloga oziroma namena razširjanja medijskih vsebin v tujem jeziku (šesti odstavek 13. člena);

(c) če ne razširja medijskih vsebin v slovenskem jeziku v skladu z zakonom ali če jih v nasprotju z zakonom razširja brez ustreznega prevoda v slovenščino (četrti odstavek 13. člena) ali če razširja oglaševalske vsebine v tujem jeziku brez slovenskega prevoda v nasprotju z zakonom (deveti odstavek 13. člena);

(d) če z razširjanjem medijskih vsebin spodbuja k narodni, rasni, verski, spolni ali drugi neenakopravnosti, k nasilju ali vojni, ter izziva narodno, rasno, versko, spolno ali drugo sovraštvo in nestrpnost (15. člen);

(e) če so v objavljenih ali ponujenih medijskih oziroma programskih vsebinah otroci in mladoletniki uporabljeni kot komunikacijsko orodje za promocijo imena ali firme, blagovne znamke ali podobe sponzorja medijske vsebine v javnosti oziroma za pospeševanje pravnega prometa blaga, storitev, pravic ali obveznosti oziroma za pridobivanje poslovnih partnerjev sponzorja medijske vsebine v nasprotju s petim odstavkom 17. člena tega zakona (peti odstavek 17. člena);

(f) če odgovorni urednik objavi popravek v spremenjeni obliki v nasprotju s tem zakonom (peti odstavek 34. člena) ali če v isti izdaji oziroma oddaji ali časovno istočasno hkrati s popravkom objavi komentar tega popravka ali odgovor nanj (sedmi odstavek 34. člena) ali če popravek objavi v nasprotju z osmim odstavkom 34. člena ali če prizadetega najkasneje v roku dveh (2) delovnih dni po prejemu zahteve za objavo popravka pisno s priporočeno pošto ne obvesti o zavrženju zahteve za objavo popravka (1. stavek devetega odstavka 34. člena) ali če odločitev ni pisno obrazložena in v njej ni jasne navedbe razlogov za zavrženje zahteve za objavo popravka (2. stavek devetega odstavka 34. člena) ali če prizadetega najkasneje v roku treh (3) delovnih dni po prejemu zahteve za objavo popravka pisno s priporočeno pošto ne obvesti o zavrnitvi zahteve za objavo popravka (1. stavek desetega odstavka 34. člena) ali če odločitev ni pisno obrazložena in v njej ni jasne navedbe razlogov za zavrnitev zahteve za objavo popravka (2. stavek desetega odstavka 34. člena);

(g) če z oglaševanjem neupravičeno, nezakonito ali protiustavno posega v človekove pravice in svoboščine (1. alineja 50. člena) ali če z oglaševanjem prizadene človekovo dostojanstvo (2. alineja 50. člena) ali če z oglaševanjem spodbuja diskriminacijo na podlagi spola, rase ali etične pripadnosti, državljanstva, vere ali prepričanja, invalidnosti ali telesne oziroma duševne prizadetosti, starosti, spolne usmerjenosti ter versko ali politično nestrpnost (3. alineja 50. člena) ali če z oglaševanjem spodbuja dejanja, ki škodujejo zdravju in varnosti ljudi ali zaščitni okolja ali kulturne dediščine (4. alineja 50. člena) ali če z oglaševanjem žali verska ali politična prepričanja (5. alineja 50. člena);

(h) če objavi oglaševalske vsebine, katerih pretežno ciljno občinstvo so otroci in mladoletniki, ali v katerih nastopajo otroci in mladoletniki, pa te oglaševalske vsebine vsebujejo prizore nasilja, pornografije in druge vsebine, ki bi lahko škodovale zdravju ter duševnemu in telesnemu razvoju otrok in mladoletnikov, ali kako drugače negativno vplivale na njihovo dovzetnost (prvi odstavek 51. člena);

(i) če z oglaševanjem neposredno spodbuja otroke in mladoletnike k nakupu ali najemu proizvodov ali storitev z izkoriščanjem njihove neizkušenosti in lahkovernosti (1. alineja drugega odstavka 51. člena) ali če z oglaševanjem neposredno spodbuja otroke in mladoletnike, da bi prepričevali starše ali koga drugega v nakup ali najem proizvodov ali storitev (2. alineja drugega odstavka 51. člena) ali če z oglaševanjem izkorišča posebno zaupanje otrok in mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe (3. alineja drugega odstavka 51. člena) ali če v oglaševalskih vsebinah neupravičeno prikazuje otroke in mladoletnike v nevarnih situacijah (4. alineja drugega odstavka 51. člena);

(j) če objavi oglaševalsko vsebino, s katero se oglašuje cigarete in druge tobačne izdelke (prvi odstavek 53. člena) ali s katero se oglašuje zdravila in zdravstvene storitve, ki jih je mogoče dobiti samo na recept (drugi odstavek 53. člena) ali s katero se oglašuje alkoholne pijače v nasprotju z zakonom (tretji odstavek 53. člena) ali če objavi oglaševalsko vsebino, s katero se oglašuje alkoholne pijače in je ta oglaševalska vsebina izrecno namenjena otrokom in mladoletnikom ali če objavi oglaševalsko vsebino, s katero se spodbuja čezmerno uživanje alkoholnih pijač (četrti odstavek 53. člena);

(k) če prikrito oglašuje (prvi odstavek 52. člena) ali če pri oglaševanju uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševalskih vsebin (drugi odstavek 52. člena);

(l) če prek radijskega ali televizijskega programa predvaja programske vsebine, ki bi lahko resno škodovale telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšne vsebine, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje (prvi odstavek 67. člena);

(m) če prek televizijskega programa predvaja vsebine, ki bi utegnile škodovati telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov tako, da predvajanje teh vsebin s tehničnimi sredstvi ali s primerno izbranim časom predvajanja ni omejeno tako, da otroci in mladoletniki v normalnih razmerah do takšnih vsebin nimajo dostopa (drugi odstavek 67. člena);

(n) če prek televizijskega programa predvaja programske vsebine iz drugega odstavka 67. člena tega zakona v nasprotju s časovnimi omejitvami iz četrtega odstavka 67. člena tega zakona (četrti odstavek 67. člena) oziroma če pred začetkom predvajanja programskih vsebin iz drugega odstavka 67. člena tega zakona, katerih predvajanje prek televizijskega programa ni omejeno s tehnično zaščito, ne objavi ustrezno akustično in vizualno opozorilo, oziroma med njihovim predvajanjem niso več čas označene z ustreznim vizualnim simbolom (sedmi odstavek 67. člena);

(o) če kot izdajatelj AVMS na zahtevo ne označi programskih vsebin iz prvega odstavka 68. člena tega zakona v skladu s sedmim odstavkom 67. člena tega zakona (drugi odstavek 68. člena);

(p) če v njegovem televizijskem ali radijskem programu predvaja oglaševalske vsebine v nasprotju z 79. členom tega zakona (79. člen);

(r) če izvaja televizijsko dejavnost brez dovoljenja za izvajanje te dejavnosti (prvi odstavek 89. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje:

(a) izdajatelj ali lastnik časnika pravna oseba ali izdajatelj ali lastnik časnika samostojni podjetnik posameznik, ki v kapitalu oziroma premoženju izdajatelja radijskega ali televizijskega programa pridobi lastniški delež ali upravljalne oziroma glasovalne pravice, ali ki izvaja radijsko ali televizijsko dejavnost (prvi odstavek 7. člena);

(b) izdajatelj ali lastnik izdajatelja radijskega ali televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj ali lastnik izdajatelja radijskega ali televizijskega programa, ki v kapitalu oziroma

premoženju izdajatelja časnika pridobi lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice ali (prvi odstavek 7. člena);

(c) oglaševalska organizacija, katere dejavnost je zbiranje, oblikovanje in posredovanje oglasov, ter fizična ali pravna oseba ali skupina povezanih oseb, ki ima v kapitalu oziroma premoženju te organizacije lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice, ki pridobi v kapitalu oziroma premoženju izdajatelja časnika, radijskega ali televizijskega programa lastniški delež ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice, in obratno (tretji odstavek 7. člena);

(d) pravni subjekti iz 7. člena tega zakona, ki svoje lastninske deleže ali upravljalvske oziroma glasovalne pravice ter premoženjska razmerja glede na določbe o omejitvi lastništva in nezdržljivih dejavnostih v medijih ter o povezanih osebah ne uskladijo s tem zakonom v osemnajstih (18) mesecih od njegove uveljavitve (7. člen);

(e) izdajatelj tiskanega medija ali ponudnik oglasne površine pravna oseba ali izdajatelj tiskanega medija ali ponudnik oglasne površine samostojni podjetnik posameznik, ki vsebujejo pornografsko vsebino, ki niso ponujene le tako, da jih otroci in mladoletniki ne morejo videti ali kupiti (prvi odstavek 17. člena);

(f) pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če kot sponzor vpliva na sponzorirane vsebine in na njihovo umestitev v mediju ter s tem omejuje uredniško neodvisnost medija (55. člen) ali če kot sponzor vpliva na sponzorirane vsebine in na njihovo umestitev v spored ali katalog elektronskega medija tako, da s tem posega v odgovornost in uredniško neodvisnost izdajatelja (prvi odstavek 75. člena);

(e) podjetje, katerega dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov, če sponzorira medijske vsebine (prvi odstavek 56. člena);

(f) izdajatelj elektronske publikacije pravna oseba ali izdajatelj elektronske publikacije samostojni podjetnik posameznik, v kateri dostop do pornografskih vsebin ni s tehničnimi sredstvi oziroma z zaščito omejen tako, da otroci in mladoletniki do njih ne morejo dostopati (drugi odstavek 17. člena);

(g) izdajatelj AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo pravna oseba ali izdajatelj AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo samostojni podjetnik posameznik, v kateri programske vsebine, ki bi lahko resno škodovala telesnemu, duševnemu ali moralnemu razvoju otrok in mladoletnikov, zlasti takšne vsebine, ki vsebujejo pornografijo ali neupravičeno nasilje, niso dostopne le na način, da jih otroci in mladoletniki v primeru AVMS na zahtevo praviloma ne bodo mogli slišati ali videti, oziroma slišati v primeru radia na zahtevo (prvi odstavek 68. člena);

(h) izdajatelj AVMS pravna oseba ali izdajatelj AVMS samostojni podjetnik posameznik, če programske vsebine, ki so namenjene otrokom in mladoletnikom, vsebujejo promocijsko prikazovanje (1. alineja šestega odstavka 78. člena) ali če programske vsebine vsebujejo promocijsko prikazovanje izdelkov ali storitev, za katere velja prepoved po tem ali drugih zakonih (3. alineja šestega odstavka 78. člena);

(i) Radiotelevizija Slovenija, če njeni programi vsebujejo promocijsko prikazovanje (2. alineja šestega odstavka 78. člena);

(j) izdajatelj radijskega ali televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj radijskega ali televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik ali izdajatelj ali ponudnik AVMS pravna oseba ali izdajatelj ali ponudnik AVMS samostojni podjetnik posameznik, če agenciji ne posreduje ali ne da na voljo podatkov iz prvega odstavka 97. člena tega zakona brezplačno in v roku, določenem v zahtevi agencije (drugi odstavek 97. člena);

(k) izdajatelj ali ponudnik pravna oseba ali izdajatelj ali ponudnik samostojni podjetnik posameznik, če v primeru tehnične okvare, zaradi katere ni shranil določenega dela predvajane zvočne ali avdiovizualne vsebine, v roku 3 dni pisno ne obvesti agencije o okvari in obsegu neposnete predvajane ali ponujene programske vsebine (osmi odstavek 24. člena);

(l) izdajatelj radijskega ali televizijskega programa pravna oseba ali izdajatelj radijskega ali televizijskega programa samostojni podjetnik posameznik ali izdajatelj ali ponudnik AVMS na zahtevo ali radiev na zahtevo pravna oseba ali izdajatelj ali ponudnik AVMS na zahtevo ali radiev na zahtevo samostojni podjetnik posameznik, če ne hrani posnetke oziroma podatke iz drugega, tretjega, petega in šestega odstavka 24. člena tega zakona (drugi, tretji, peti in šesti odstavek 24. člena);

(m) izdajatelj tiskanega medija ali elektronske publikacije pravna oseba ali izdajatelj tiskanega medija ali elektronske publikacije samostojni podjetnik posameznik, če ne hrani zapise vseh objavljenih medijskih vsebin najmanj 3 mesece od dneva njihove objave (prvi odstavek 24. člena);

(n) izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik, če zainteresirani osebi ne izroči kopijo zapisa medijske vsebine oziroma posnetek programske vsebine v skladu s četrtem odstavkom 24. člena tega zakona (četrti odstavek 24. člena).

(3) Z globo 600,00 EUR se kaznuje za prekršek:

– odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba izdajatelja državnega organa ali izdajatelja samoupravne lokalne skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;

– odgovorna oseba izdajatelja ali lastnika izdajatelja časnika pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja ali lastnika izdajatelja časnika samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz točke (a) iz drugega odstavka tega člena;

– odgovorna oseba izdajatelja ali lastnika izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja ali lastnika izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz točke (b) iz drugega odstavka tega člena;

– odgovorna oseba izdajatelja tiskanega medija pravne osebe ali izdajatelja tiskanega medija samostojnega podjetnika posameznika ali ponudnika oglasnih površin pravne osebe ali ponudnika oglasnih površin samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz točke (c) drugega odstavka tega člena;

– odgovorna oseba pravnega subjekta, če stori prekršek iz točke (d) drugega odstavka tega člena;

- odgovorna oseba podjetja, če stori prekršek iz točke (e) drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja elektronske publikacije pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja elektronske publikacije samostojnega podjetnika posameznika ali izdajatelj elektronske publikacije posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz točke (f) drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo samostojnega podjetnika posameznika ali izdajatelj AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz točke (g) drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja AVMS pravne osebe ali izdajatelja AVMS samostojnega podjetnika posameznika ali izdajatelja AVMS posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz točke (h) drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenija, če stori prekršek iz točke (i) iz drugega odstavka tega člena;
- novinar ali voditelj televizijske dnevnoinformativne oddaje, če nastopa v oglaševanju (prvi odstavek 85. člena) ali novinar ali voditelj dnevnoinformativne oddaje radijskih programov Radiotelevizije Slovenija, če nastopa v oglaševanju (drugi odstavek 85. člena);
- odgovorna oseba izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali izdajatelja ali ponudnika AVMS ali odgovorna oseba izdajatelja radijskega ali televizijskega programa ali izdajatelja ali ponudnika AVMS, ki stori prekršek iz točke (j) iz drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja ali ponudnika pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja ali ponudnika samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekrške iz točke (k) iz drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja ali ponudnika pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja ali ponudnika samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekrške iz točke (l) iz drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja tiskanega medija ali elektronske publikacije pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja tiskanega medija ali elektronske publikacije samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekrške iz točke (m) iz drugega odstavka tega člena;
- odgovorna oseba izdajatelja ali ponudnika pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja ali ponudnika samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekrške iz točke (n) iz drugega odstavka tega člena.

111. člen

(1) Z globo od 1.000,00 EUR do 20.800,00 EUR se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

- (a) če kot izdajatelj AVMS predvaja kinematografsko delo zunaj terminov, dogovorjenih z imetniki avtorskih pravic (drugi odstavek 16. člena);
- (b) če v roku 15 dni po začetku izdajanja medija, le tega ne priglasijo pri pristojnem ministrstvu zaradi vpisa v razvid medijev (prvi odstavek 19. člena);
- (c) če v svojem mediju na primeren način ne zagotovi objavo podatkov impresuma (prvi odstavek 28. člena) ali če kazalo ali katalog nosilca objavljanih medijskih vsebin ne vsebuje navedbe, kje se nahaja impresum (drugi odstavek 30. člena) ali če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa ne objavlja identifikacije radijskega ali televizijskega programa v skladu s 1. stavkom četrtega odstavka 30. člena ali če kot ponudnik storitev na zahtevo ne objavi impresuma in identifikacije ob smiselnem upoštevanju 1. stavka četrtega odstavka 30. člena tega zakona (2. stavek četrtega odstavka 30. člena) ali če kot izdajatelj elektronskega medija ne objavi drugih obveznih podatkov iz 31. člena tega zakona;
- (d) če oglaševalske vsebine niso povsem jasno prepoznavne in posebej ločene od drugih medijskih vsebin (prvi odstavek 49. člena) ali če oglaševalske vsebine, ki bi lahko po slogu ali obliki zavedle bralca v zmoto, da gre za medijske vsebine, niso označene kot oglas, oglasno sporočilo ali plačana objava in če ne vsebujejo podatka o naročniku (drugi odstavek 49. člena) ali če neodplačno objavljene oglaševalske vsebine niso posebej označene kot take (tretji odstavek 49. člena);
- (e) če se v njegovih medijskih vsebinah, sponzoriranih s strani podjetij, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil ali zdravstvenih storitev, promovira posamična zdravila ali zdravstvene storitve, ki so na voljo zgolj na recept (drugi odstavek 56. člena);
- (f) če kot izdajatelj televizijskega programa, ki ga lahko spremlja manj kot petinsedemdeset (75) odstotkov prebivalcev Republike Slovenije, ali pa je za sprejemanje tega programa potrebno dodatno plačilo (plačljiva TV), prenaša dogodek iz prvega odstavka 64. člena na podlagi izključno pridobljenih pravic (tretji odstavek 64. člena);
- (g) če delež programskih vsebin lastne produkcije v njegovem radijskem ali televizijskem programu ne obsega najmanj dvajset (20) odstotkov tedenskega oddajnega časa (prvi odstavek 69. člena) ali če delež programskih vsebin lastne produkcije v njegovem radijskem ali televizijskem programu ne obsega najmanj deset (10) odstotkov oddajnega časa v obdobju od prvega julija do enaintridesetega avgusta vsakega posameznega leta (drugi odstavek 69. člena);
- (h) če v njegovem radijskem ali televizijskem programu, v času med 6. in 20. uro, ni najmanj petnajst (15) odstotkov vse predvajane glasbe slovenska glasba oziroma glasbena produkcija slovenskih ustvarjalcev in poustvarjalcev (prvi odstavek 70. člena);
- (i) če delež slovenskih avdiovizualnih del v njegovem televizijskem programu ali v katalogu programskih vsebin njegove AVMS na zahtevo ne obsega najmanj pet (5) odstotkov letnega oddajnega časa oziroma najmanj pet (5) odstotkov v katalogu programskih vsebin (drugi odstavek 71. člena);
- (j) če je v letnem oddajnem času njegovega televizijskega programa oziroma v katalogu programskih vsebin njegove AVMS na zahtevo, delež evropskih avdiovizualnih del manjši od dvajset (20) odstotkov (tretji in četrti odstavek 72. člena);

(k) če kot izdajatelj televizijskega programa ali kot izdajatelj AVMS na zahtevo, ki ne dosega večinskega obsega deleža evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času televizijskega programa oziroma v katalogu programskih vsebin AVMS na zahtevo, vsako leto ne povečuje tega deleža v primerjavi z njegovim obsegom v letnem oddajnem času oziroma v katalogu programskih vsebin AVMS na zahtevo v prejšnjem letu (tretji in četrti odstavek 72. člena);

(l) če vsaj polovica evropskih avdiovizualnih del neodvisnih producentov v njegovem televizijskem programu ali v njegovi AVMS ni izdelana v zadnjih petih (5) letih (drugi odstavek 73. člena);

(m) če kot izdajatelj elektronskega medija razširja oziroma ponuja sponzorirane vsebine, v katerih se neposredno spodbuja nakup ali najem blaga ali storitev sponzorja, še zlasti s posebnim navajanjem tega blaga ali storitev z namenom promocije (drugi odstavek 76. člena) ali če v sponzoriranih vsebinah promocijsko prikazuje izdelke, storitve ali blagovne znamke sponzorja programske vsebine (tretji odstavek 76. člena) ali če razširja oziroma ponuja sponzorirana poročila ali aktualno informativne programske vsebine (prvi odstavek 77. člena) ali če v sponzorirani vsebini ne navede sponzorjevega imena, logotipa ali kateregakoli drugega njegovega simbola ali razpoznavnega znaka na začetku, po morebitnih prekinitvah in na koncu sponzorirane vsebine (drugi in tretji odstavek 77. člena);

(n) če kot izdajatelj AVMS v nasprotju s tem zakonom ponuja programske vsebine, ki vsebujejo promocijsko prikazovanje (prvi odstavek 78. člena);

(o) če kot izdajatelj televizijskega programa ne objavlja televizijskega oglaševanja ali televizijske prodaje v posebnih blokih tako, da sta optično in zvočno jasno ločena od drugih programskih vsebin (2. stavek prvega odstavka 79. člena) ali če predvaja posamične oglaševalne in prodajne vložke v nasprotju z drugim odstavkom 79. člena tega zakona (drugi odstavek 79. člena) ali če kot izdajatelj radijskega programa objavlja radijsko oglaševanje tako, da ni zvočno jasno ločeno od drugih programskih vsebin (3. stavek prvega odstavka 79. člena) ali če predvaja posamične oglaševalne in prodajne vložke v nasprotju z drugim odstavkom 79. člena tega zakona (drugi odstavek 79. člena);

(p) če kot izdajatelj televizijskega programa predvaja televizijsko oglaševanje ali televizijsko prodajo med trajanjem posameznih programskih enot v nasprotju s 1. alineo tretjega odstavka 79. člena ali če predvaja televizijsko oglaševanje ali televizijsko prodajo med oddajo, ki je sestavljena iz medsebojno ločenih samostojnih delov (npr. športnim dogodkom) v nasprotju s četrtim odstavkom 79. člena ali če prekinja oddajanje avdiovizualnih del iz šestega odstavka 79. člena tega zakona s televizijskim oglaševanjem ali televizijsko prodajo v nasprotju z določbami šestega odstavka 79. člena tega zakona ali če programske vsebine iz sedmega odstavka 79. člena tega zakona prekinja s televizijskim oglaševanjem ali televizijsko prodajo v nasprotju z določbami sedmega odstavka 79. člena tega zakona;

(r) če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa predvaja avdiovizualno komercialno sporočanje ali televizijsko prodajo med televizijskim ali radijskim predvajanjem državne proslave ali verskega obreda (peti odstavek 79. člena);

(s) če kot izdajatelj AVMS ne pošlje kopije internih pravil pristojnemu ministrstvu in Svetu za medije v 15 dneh od njihovega sprejetja ali ju v enakem roku ne obvesti o vsaki njihovi

spremembi (tretji odstavek 80. člena) ali če vsako leto, najkasneje do konca februarja, pristojnemu ministrstvu in Svetu za medije ne pošlje poročila o izvajanju internih pravil iz drugega odstavka 80. člena tega zakona za preteklo leto (četrti odstavek 80. člena);

(t) če kot izdajatelj radijskega ali televizijskega programa predvaja televizijsko prodajo ali TV prodajno okno, ki nista ves čas predvajanja označena kot takšno (drugi odstavek 82. člena);

(u) če skupni obseg radijskega oglaševanja v radijskem programu presega 10 minut v okviru vsake posamezne ure (prvi odstavek 83. člena) ali če skupni obseg televizijskega oglaševanja in televizijske prodaje v televizijskem programu presega 10 minut v okviru vsake posamezne ure (drugi odstavek 83. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek Radiotelevizija Slovenija:

(a) če avdiovizualna dela neodvisnih producentov, všteti slovenska avdiovizualna dela iz drugega odstavka 75. člena tega zakona, ki ga ustvarijo neodvisni producenti, ne obsegajo najmanj deset (10) odstotkov letnega oddajnega časa televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (tretji odstavek 75. člena);

(b) če evropska avdiovizualna dela ne dosegajo večinskega deleža v letnem oddajnem času televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija (prvi odstavek 75. člena);

(c) če slovenska avdiovizualna dela na 1. in 2. televizijskem programu Radiotelevizije Slovenija skupaj ne obsegajo najmanj petindvajset (25) odstotkov letnega oddajnega časa in če pri tem najmanj ene četrtnine doseženega deleža slovenskih avdiovizualnih del ne ustvarijo neodvisni producenti (drugi odstavek 75. člena);

(d) če v svojih programih prekinja radijske in televizijske programske enote, kot so na primer radijske igre in druge oblike režiranih radijskih oddaj, radiofonski eseji, celovečerni filmi ter televizijski filmi (razen serijskih filmov, nanizank in razvedrilnih oddaj), dnevnoinformativne oddaje in oddaje, ki imajo kulturni, umetniški, znanstveni ali izobraževalni značaj, s predvajanjem oglaševalskih vsebin (prvi odstavek 81. člena) ali če na tretjem radijskem programu Radiotelevizije Slovenija predvaja oglaševalske vsebine v nasprotju z drugim odstavkom 81. člena tega zakona (drugi odstavek 81. člena);

(e) če skupni obseg oglaševanja in televizijske prodaje v posameznem programu Radiotelevizije Slovenija preseže 10 minut v okviru vsake posamezne ure oziroma v času med 18. in 23. uro preseže 7 minut v okviru vsake posamezne ure (prvi odstavek 84. člena) ali če v času med 18. in 23. uro v posameznem programu Radiotelevizije Slovenija predvaja TV prodajna okna (drugi odstavek 84. člena).

(3) Z globo 300,00 EUR se kaznuje:

(a) odgovorna oseba izdajatelja pravne osebe ali odgovorna oseba izdajatelja samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba izdajatelja državnega organa ali izdajatelja samoupravne lokalne skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;

(b) odgovorna oseba Radiotelevizije Slovenije, če stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

112. člen

(1) Z globo od 500,00 do 10.400,00 EUR se kaznuje za prekršek izdajatelj pravna oseba ali izdajatelj samostojni podjetnik posameznik:

(a) če razširja medijske vsebine prek medija, katerega ni v petnajstih (15) dneh po začetku izdajanja priglasi pristojnemu ministrstvu zaradi vpisa v razvid medijev (prvi odstavek 19. člena);

(b) če o spremembi podatkov iz drugega in tretjega odstavka 19. člena tega zakona ali o prenehanju izdajanja medija ne obvesti pristojno ministrstva petnajstih (15) dneh po od nastanka spremembe oziroma od prenehanja izdajanja medija (prvi odstavek 20. člena);

(c) če vsako leto do konca februarja pristojnemu ministrstvu s pisno izjavo ne potrdi, da so podatki iz razvida resnični in popolni (drugi odstavek 20. člena);

(d) če kot izdajatelj televizijskega programa vsako leto do konca februarja pristojnemu ministrstvu in agenciji ne pošlje razčlenjenih podatkov o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v letnem oddajnem času za preteklo leto, znotraj katerega morajo biti posebej prikazani podatki o deležih lastne produkcije, slovenskih avdiovizualnih del ter avdiovizualnih del neodvisnih producentov in podatki o deležu novih avdiovizualnih del iz drugega odstavka 73. člena tega zakona (prvi odstavek 74. člena) ali če kot izdajatelj AVMS na zahtevo vsako leto do konca februarja pristojnemu ministrstvu in agenciji ne pošlje razčlenjenih podatkov o doseženem deležu evropskih avdiovizualnih del v katalogu programskih vsebin v preteklem letu, znotraj katerega morajo biti posebej prikazani podatki o deležih slovenskih avdiovizualnih del (tretji odstavek 74. člena);

(e) če kot ponudnik AVMS na zahtevo ali radia na zahtevo pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja storitve, o tem pisno ne obvestiti agencijo (prvi odstavek 91. člena);

(f) če kot ponudnik AVMS na zahtevo ali ponudnik radia na zahtevo spremembe podatkov iz 1. in 2. alineje drugega odstavka 91. člena tega zakona agenciji ne sporoči v roku 30 dni od njihovega nastanka ali če spremembo podatkov iz 3. in 4. alineje drugega odstavka 91. člena tega zakona ne sporoči agenciji pred predvidenim datumom začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja storitve (tretji odstavek 91. člena).

(2) Z enako globo se kaznuje za prekršek operater pravna oseba ali operater samostojni podjetnik posameznik:

(a) če ne omogoči neodplačnega razširjanja radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija v skladu s prvim odstavkom 100. člena tega zakona (prvi odstavek 100. člena);

(b) če omogoči razširjanje radijskega ali televizijskega programa izdajatelju, ki je pod jurisdikcijo Republike Slovenije in nima dovoljenja iz 89. člena tega zakona (drugi odstavek 100. člena).

(3) Z globo 150,00 EUR se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

Š e s t o p o g l a v j e

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

113. člen

Pravni subjekti iz 7. člena tega zakona morajo svoje lastninske deleže ali upravljalске oziroma glasovalne pravice ter premoženjska razmerja glede na določbe o omejitvi lastništva in nezdružljivih dejavnostih v medijih ter o povezanih osebah uskladiti s tem zakonom v osemnajstih (18) mesecih od njegove uveljavitve.

114. člen

(1) Postopki vpisa v razvid medijev po 19. členu Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1), ki ob uveljavitvi tega zakona še niso končani, se končajo po tem zakonu.

(2) Izdajatelji, katerih mediji so ob uveljavitvi tega zakona vpisani v razvid skladno z Zakonom o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1), morajo v skladu s tem zakonom prigrasiti medije zaradi vpisa v razvid skladno s 19. členom tega zakona najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(3) Ime medija, ki je bilo vpisano v razvid medijev po Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1), lahko pri vpisu v razvid po tem zakonu do izteka roka iz prejšnjega odstavka uporabi le izdajatelj, ki je predlagal vpis v razvid po Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1) ali njegov pravni naslednik.

(4) Izdajatelji iz drugega odstavka tega člena uskladijo svoje temeljne pravne akte v skladu z 23. členom tega zakona najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona in jih znotraj istega roka posredujejo pristojnemu ministrstvu zaradi vpisa v razvid.

(5) Izdajatelji skladno s tem zakonom sprejmejo uredniški statut v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona in jih v istem roku posredujejo pristojnemu ministrstvu zaradi vpisa v razvid.

115. člen

(1) Novinarji, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona status samostojnega novinarja na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOMK-1) obdržijo status samostojnega novinarja po 29. členu tega zakona, če izpolnjujejo vse predpisane pogoje po tem zakonu.

(2) Pristojno ministrstvo najkasneje v roku enega (1) meseca od uveljavitve tega zakona pozove vse samostojne novinarje iz prejšnjega odstavka, da predložijo dokazila o izpolnjevanju pogojev za pridobitev statusa samostojnega novinarja po tem zakonu.

(3) Novinarja, ki ne izkaže, da izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa samostojnega novinarja po tem zakonu, se izbriše iz razvida samostojnih novinarjev po uradni dolžnosti.

116. člen

(1) Odločbe o dodelitvi statusa radijskega ali televizijskega programa posebnega pomena, izdane na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOMK-1) prenehajo veljati z dnem 31. 12. 2011.

(2) Do 31. 12. 2011 se ohranijo v veljavi tudi vse pravice in obveznosti, pridobljene na podlagi odločb iz prejšnjega odstavka.

117. člen

Izdajatelji radijskih ali televizijskih programov, ki so povezani v programske televizijske ali radijske mreže v skladu z Zakonom o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOMK-1) morajo uskladiti svoje programe v skladu s programskimi zahtevami oziroma pogoji iz 66. člena tega zakona v roku 18 mesecev po uveljavitvi tega zakona.

118. člen

Izdajatelji AVMS so dolžni sprejeti in objaviti interna pravila iz 80. člena tega zakona v roku šestih (6) mesecev od uveljavitve tega zakona.

119. člen

(1) Svet za radiodifuzijo deluje in opravlja naloge, v sestavi, ki jo ima ob začetku veljavnosti tega zakona, do dneva imenovanja Sveta za medije iz 86. člena tega zakona, razen če ta zakon glede posameznega postopka pred Svetom za radiodifuzijo določa drugače.

(2) Državni zbor imenuje člane Sveta za medije in sprejme akt o ustanovitvi v treh (3) mesecih po uveljavitvi tega zakona.

120. člen

(1) Za izdajatelje, ki jim je bila po postopku javnega razpisa z odločbo agencije podeljena pravica razširjanja programa na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1), velja, da jim je bila pravica podeljena za dobo 10 let, šteto od uveljavitve tega zakona.

(2) Agencija po uradni dolžnosti v roku šestih (6) mesecev od uveljavitve tega zakona imetnikom pravice razširjanja programa na razpisanem območju v digitalni radiodifuzni tehniki, odločbo, izdano na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1), nadomesti z odločbo iz 93. člena tega zakona.

121. člen

(1) Postopki upravnega in inšpekcijskega nadzora nad spoštovanjem določb Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1), ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) Postopki v zvezi z nadzorom nad izvajanjem programskih zahtev in omejitev, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in do uveljavitve tega zakona niso bili končani, se končajo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

122. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se briše zadnji stavek drugega odstavka in tretji odstavek 40. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/2004, 86/2004-ZVOP-1, 129/2006, 13/2007-UPB1, 102/2007-ZDRad in 110/2009).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se briše tretji odstavek 44. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/2004, 86/2004-ZVOP-1, 129/2006, 13/2007-UPB1, 102/2007-ZDRad in 110/2009) ter besedna zveza »Svet za radiodifuzijo« v četrtem in petem odstavku 44. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/2004, 86/2004-ZVOP-1, 129/2006, 13/2007-UPB1, 102/2007-ZDRad in 110/2009), pri čemer se preostalo besedilo ustrezno slovnično preoblikuje.

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se v 45. členu Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 43/2004, 86/2004-ZVOP-1, 129/2006, 13/2007-UPB1, 102/2007-ZDRad in 110/2009) briše besedilo: »oziroma obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo, če je predlog javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije«.

123. člen

(1) Ministrstvo za kulturo sprejme podzakonski akt iz šestega odstavka 5. člena tega zakona v roku šestih (6) mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Agencija za pošto in elektronske komunikacije sprejme splošni akt iz 78. člena tega zakona v roku šestih (6) mesecev od uveljavitve tega zakona.

(3) Agencija sprejme splošna akta iz 91. in 94. člena tega zakona v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

124. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se ohranijo v veljavi naslednji podzakonski akti, sprejeti na podlagi Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1):

1. Uredba o merilih oziroma pogojih za določitev slovenskih avdiovizualnih del (Uradni list RS, št. 105/2001),

2. Uredba o postopku in podrobnejših merilih za pridobitev statusa samostojnega novinarja in za vodenje razvida kot javne knjige (Uradni list RS, št. 105/01),

3. Pravilnik o merilih za opredelitev vsebin lastne produkcije (Uradni list RS, št. 77/2002),

4. Splošni akt o dovoljenju za izvajanje radijske ali televizijske dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/2006 in št. 25/2007),

5. Metodologija strokovnega nadzorstva radijskih in televizijskih programov (Uradni list RS, št. 59/2008),

6. Uredba o načinu in kriterijih za oblikovanje seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 105/2001),

7. Sklep o določitvi seznama najpomembnejših dogodkov (Uradni list RS, št. 18/2003),

8. Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunske postavke za avdiovizualne medije (Uradni list RS, št. 52/2003, 35/2004 in 34/2006).

(2) Podzakonski akti iz prejšnjega odstavka se uporabljajo le do uveljavitve novih, kolikor njihove določbe niso v nasprotju z določbami tega zakona

(3) Podzakonske akte iz 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka je treba uskladiti z določbami tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

125. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1) in naslednji podzakonski akti, izdani na njegovi podlagi:

1. Uredba o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje ustvarjanja programskih vsebin medijev (Uradni list RS, št. 78/2006),
 2. Pravilnik o načinu vodenja in postopku za vpis ter o posredovanju podatkov iz razvida medijev (Uradni list RS, št. 58/2001, 54/2002 Skl.US: U-I-177/02-5, 94/2002 in 73/2003 Odl.US: U-I-177/02-15),
 3. Splošni akt o načinu ugotavljanja pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemnimi radijskimi ali televizijskimi programi, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiofuzijo (Uradni list RS, št. 138/2006),
 4. Pravilnik o programih posebnega pomena (Uradni list RS, št. 85/2002),
 5. Pravilnik o določitvi vizualnega in akustičnega opozorila za programske vsebine, ki niso primerne za otroke in mladoletnike (Uradni list RS, št. 39/2007),
- (2) 4. in 4.a člen ter prvi, drugi in tretji odstavek 112. člena ter 114.a člen Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/2006–ZMed-UPB1 in št. 36/2008–ZPOmK-1) se uporabljajo do 31. decembra 2011.
- (3) Podzakonski akt iz 1. točke prvega odstavka tega člena se uporablja do 31. decembra 2011.
- (4) Podzakonski akt iz 5. točke prvega odstavka tega člena se uporablja do uveljavitve novega, kolikor njegove določbe niso v nasprotju z določbami tega zakona.

126. člen

- (1) Ta zakon začne veljati petnajsti (15) dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (2) Določbe 3. do 6. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2012.